

DE WONDEREN VAN DE QOER'AAN

**"En waarlijk, dit is een openbaring van de Heer van de werelden."
(Qoer'aan 26:192)**

HARUN YAHYA

Copyright © Harun Yahya 2003 CE
1e dr. door Vural Yayincilik, Istanbul, Turkey in februari 1995

Uitgegeven door Uitgeverij BME
Eerste druk Rotterdam 2003
ISBN 90-77368-04-3
e-mail: harunyahya@islam-boeken.nl

Door Harun Yahya
Vertaald door : S. Jansen

Website: www.harunyahya.com
www.evolutiondeceit.com
www.harunyahya.nl

SECIL OFSET - December 2003
100 Yil Mahallesi MAS-SIT Matbaacilar Sitesi
4. Cadde No:77 Bagcilar-Istanbul / Turkey
Tél:+90 212 629 06 15

INHOUD

INLEIDING

DE WETENSCHAPPELIJKE WONDEREN VAN DE QOER'AAN

HOE HET UNIVERSUM IS ONTSTAAN

DE EXPANSIE VAN HET UNIVERSUM

HET SCHEIDEN VAN DE HEMELEN EN DE AARDE

DE RONDHEID VAN DE AARDE

EEN BESCHERMEND DAK

DE HEMEL DIE TERUG STUURT

DE LAGEN VAN DE ATMOSFEER

DE FUNKTIE VAN BERGEN

DE BEWEGINGEN VAN BERGEN

HET WONDER IN HET IJZER

DE RELATIVITEIT VAN TIJD

DE JUISTE VERHOUDING VAN DE NEERSLAG

DE VORMING VAN DE NEERSLAG

DE BEVRUCHTENDE WINDEN

DE ZEEËN DIE ZICH NIET MET ELKAAR MENGEN

DE DUISTERNIS IN DE ZEEËN EN DE INWENDIGE GOLVEN

HET GEBIED DAT ONZE BEWEGINGEN BEHEERST

DE GEBOORTE VAN EEN MENS

EEN DRUPPEL ZAAD

HET MENGSEL IN HET SPERMAZAAD

HET GESLACHT VAN DE BABY

EEN BLOEDKLONTER HANGEND IN DE BAARMOEDER

HET BEDEKKEN VAN DE SPIEREN OVER DE BEENDEREN

DE DRIE DONKERE STADIA VAN DE BABY, IN DE BAARMOEDER

MOEDERMELK

DE IDENTITEIT VAN DE VINGERAFDruk

DE INFORMATIE DIE IN DE QOER'AAN OVER DE

TOEKOMST WORDT GEGEVEN

INLEIDING

DE OVERWINNING VAN BYZANTIUM

DE HISTORISCHE WONDEREN VAN DE QOER'AAN

HET WOORD 'HAMAN' IN DE QOER'AAN

TITELS VAN EGYPTISCHE HEERSERS IN DE QOER'AAN

ARCHEOLOGISCHE VONDSTEN BIJ DE STAD IRAM

HET VOLK VAN SABA EN DE OVERSTROMING VAN ARIM

DE ARCHEOLOGISCHE VONDSTEN VAN DE THAMOED
CONCLUSIE: DE QOER'AAN IS HET WOORD VAN GOD
DE MISVATTING VAN DE EVOLUTIE

Over de Auteur

De auteur, die onder de naam HARUN YAHYA schrijft, is in 1956 in Ankara geboren, daar voltooide hij ook zijn periode van de basis- en van de middelbare school. Hij studeerde kunst aan de Mimar Sinan Universiteit in Istanboel en hij studeerde filosofie aan de Universiteit van Istanboel. Sinds de jaren '80, heeft de auteur vele boeken op het terrein van politiek, van geloof en van wetenschappelijke onderwerpen, gepubliceerd. Harun Yahya is goed bekend als een auteur die heel belangrijke werken heeft geschreven, die de vervalsing van de evolutionisten onthullen en die de ongeldigheid van hun beweringen en die de duistere nauwe samenwerking tussen Darwinisme en bloeddorstige ideologieën bloot leggen.

Zijn schrijversnaam is gemaakt van de namen "Harun" (Aaron) en "Yahya" (Johannes) als herinnering aan die twee verheven profeten die tegen het ontbreken van geloof vochten. Het zegel van de Profeet (e) op de voorkant van de boeken van de auteur heeft een symbolische betekenis die samenhangt met de inhoud ervan. Dit zegel vertegenwoordigt de Qoer'aan als het laatste boek van Allah en het laatste woord van Hem en van onze Profeet (e), de laatste van alle profeten. Onder de leiding van de Qoer'aan en de Soennah, maakt de auteur het tot zijn belangrijkste doel om elk van deze fundamentele leerstellingen van ongelovige ideologieën te ontzenuwen en om het "laatste woord" te hebben, om de tegenwerpingen die tegen religie worden opgeworpen, volledig de mond te snoeren. Het zegel van de Profeet (e), die ultieme wijsheid en morele perfectie verwierf, is gebruikt als een teken van zijn intentie dit laatste woord te vertolken.

Al deze werken van de auteur draaien om één doel: het aan de mensen doorgeven van de boodschap van de Qoer'aan en hen op die wijze aanmoedigen om over het met geloof verbonden onderwerpen na te denken, zoals het bestaan van Allah, Zijn Eenheid en het Hiernamaals en om hen aan enkele belangrijke onderwerpen te herinneren. En het zichtbaar maken van de vervallen fundamenten en misleidende activiteiten van goddeloze systemen.

Harun Yahya geniet een grote lezersgroep in vele landen zoals: India, Amerika, Engeland, Indonesië, Polen, Bosnië, Spanje en Brazilië. Zijn boeken zijn vertaald in vele talen en er zijn Engelse, Franse, Duitse, Italiaanse, Portugese, Urdu, Arabische, Russische, Albanese, Servisch/Kroatische (Bosnië), Uygur Turks, Indonesische en Nederlandse versies, verkrijgbaar.

Zijn boeken worden over de hele wereld zeer gewaardeerd en zijn voor vele mensen een manier geweest om hun geloof op Allah te richten en voor vele anderen om een dieper inzicht in hun geloof te verkrijgen. De wijsheid en de oprechte en gemakkelijk te begrijpen gehanteerde stijl van deze boeken, raakt iedereen, op een bepaalde manier, die hen leest of onderzoekt. Immuun voor tegenwerpingen, worden deze werken gekenmerkt door hun uitingen van snelle effectiviteit, absolute resultaten en onweerlegbaarheid.. Het is onwaarschijnlijk dat degenen die deze boeken lezen en er serieus over nadenken nog langer de materialistische levensbeschouwing, atheïsme en andere verdraaide ideologieën of levensbeschouwingen kunnen verdedigen. Zelfs als zij deze blijven verdedigen, bewijst dit dat het alleen maar een sentimentele volharding is, aangezien deze boeken deze ideologieën vanaf de basis weerleggen. Alle tijdelijke bewegingen van ontkenning worden vandaag de dag ideologische verslagen, dankzij de collectie van boeken die door Harun Yahya zijn geschreven.

Het lijkt geen twijfel dat deze speciale teksten het resultaat zijn van de wijsheid en helderheid van de Qoer'aan . De auteur is niet trots op zichzelf, hij wil alleen maar als een middel fungeren op de zoektocht van

iemand naar het rechte pad van Allah. Verder wordt er geen materieel gewin nagestreefd door het publiceren van deze boeken..

Deze feiten overziende, bewijzen degenen die mensen aanmoedigen deze boeken, die de "ogen" van het hart openen en hen leiden in het worden van een toegewijd dienaar van Allah, te lezen een dienst van onschatbare waarde.

Ondertussen, zou het een verkwisting van tijd en energie zijn, om boeken aan te prijzen die verwarring in de gedachten van mensen veroorzaken, die mensen leiden naar een ideologische chaos en die overduidelijk geen sterk en nauwgezet effect hebben op het verwijderen van de twijfel in de harten van mensen; dit is ook bewezen door eerdere ervaringen. Het is duidelijk dat het onmogelijk is dat boeken, die ontworpen zouden zijn om de literaire kracht van de auteur te benadrukken, in plaats van het nobele doel van het redden van het verlies in geloof van mensen, een dergelijk groot effect hebben. Zij die hieraan twijfelen, kunnen meteen zien dat het enige doel van de boeken van Harun Yahya is, het overwinnen van ongeloof en om de morele waarden uit de Qoer'aan te verspreiden. Het succes, de impact en oprechtheid van deze dienst zijn duidelijk waarneembaar in de overtuiging van de lezer.

Eén aspect moet men in gedachten houden: de belangrijkste reden voor het voortzetten van wreedheden en conflicten en alle beproevingen die de moslims ondergaan, is de ideologische overheersing van ongeloof. Deze dingen kunnen alleen gestopt worden via de ideologische nederlaag van gebrek aan geloof en door ervoor te zorgen dat iedereen kennis heeft over het wonder van de schepping en van de moraal uit de Qoer'aan, opdat mensen daarnaar kunnen leven. Als je kijkt naar de situatie van de wereld van vandaag de dag, dan is het duidelijk dat deze dienst sneller en effectiever moet worden geleverd. Anders zou het wel eens te laat kunnen zijn.

Het is niet overdreven om te zeggen dat de serie van Harun Yahya boeken deze leidende rol op zich hebben genomen. Als het Allah's wil is, dan zullen deze boeken het middel zijn waardoor mensen in de 21e eeuw, de in de Qoer'aan beloofde vrede, zegen, rechtvaardigheid en geluk, zullen verkrijgen.

Aan de lezer

Z De reden waarom er een speciaal hoofdstuk toegevoegd is over de ondergang van de evolutietheorie is dat deze theorie de basis is van alle niet-spirituele filosofieën. Sinds het Darwinisme het feit van de schepping verworpen heeft en daarmee ook het bestaan van Allah, heeft dit er de laatste 140 jaar toe geleid dat veel mensen hun geloof verwerpen of daarover begonnen te twijfelen. Het is daarom een heel belangrijke plicht, sterk aan de godsdienst gerelateerd, aan te tonen dat deze theorie een bedrog is. Het is van vitaal belang dat deze belangrijke bijdrage daaraan voor iedereen toegankelijk is. Sommige van onze lezers hebben slechts de mogelijkheid om alleen maar één van onze boeken te lezen. Daarom denken we dat het passend is om een hoofdstuk over de samenvatting van dit onderwerp toe te voegen.

Z In alle boeken van de auteur worden onderwerpen, die gerelateerd aan geloof, uitgelegd in het licht van de verzen uit de Qoer'aan en worden mensen uitgenodigd de woorden van Allah te leren en ernaar te leven. Alle onderwerpen die betrekking hebben op de verzen van Allah worden op een zodanige wijze uitgelegd dat er in de gedachten van de lezer geen ruimte voor twijfel overblijft. De oprechte, eenvoudige en vloeiende stijl van schrijven garandeert iedereen van elke leeftijd en uit elke maatschappelijke groep dan ook, dat men deze boeken gemakkelijk kan begrijpen. Deze effectieve en heldere manier van vertellen maakt het mogelijk de teksten in één keer uit te lezen. Zelfs degenen die spiritualiteit volkomen afwijzen zullen door de feiten die in deze boeken uitvoerig worden verteld, worden beïnvloed en zij zullen de waarheid van de inhoud ervan niet kunnen weerleggen.

Z Dit boek en alle andere werken van de auteur kunnen individueel worden gelezen, of tijdens een gespreksmoment, in een groep worden bediscussieerd. De lezers die bereid zijn voordeel van deze boeken te hebben, zullen een discussie in die zin als heel nuttig ervaren, aangezien zij hierdoor de mogelijkheid zullen hebben om hun eigen reflecties en ervaringen met elkaar uit te wisselen.

Z Bovendien verleent men een grote dienst aan de religie indien men aan de presentatie en het lezen van deze boeken, welke alleen ter wille van Allah geschreven zijn, een bijdrage levert. Alle boeken van de auteur zijn zeer overtuigend. Daarom is één van de meest effectieve methoden voor degenen die de religie aan andere mensen willen overdragen, het mensen aan te moedigen deze boeken te lezen.

Z Het is te hopen dat de lezer de tijd zal nemen om de recensies van andere boeken, die op de laatste pagina's van dit boek staan, door te kijken en we hopen dat men de rijke bron aan informatie m.b.t. onderwerpen die gerelateerd zijn aan het geloof, die zeer bruikbaar zijn en een plezier zijn om te lezen, zal waarderen.

Z Je zult in deze boeken niet, zoals in andere boeken, de persoonlijke visie van de auteur vinden, de uitleg is niet gebaseerd op twijfelachtige bronnen, de stijl is niet zonder respect en eerbied voor de heilige onderwerpen en er zijn ook geen verklaringen die zonder hoop zijn, twijfel zaaien en die pessimisme en afdwalingen in het hart veroorzaken.

Z Het Arabische woord voor God is illah en de moslims geven er de voorkeur aan om Allah met Zijn naam aan te roepen. Aangezien dit boek bedoeld is voor zowel moslims als voor niet-moslims, gebruiken we overal het woord Allah.

INLEIDING

Veertienhonderd jaar geleden heeft Allah de Qoer'aan als een boek ter leiding aan de mensheid neer gezonden. Hij riep de mensen op zich door de waarheid te laten leiden door zich aan de Qoer'aan te houden. Want het vers zegt immers: **Maar het is niets anders dan een overdenking voor allen van de wereldwezens.(Qoer'aan 68:52)**

Vanaf de eerste dag dat hij geopenbaard werd tot aan de dag des oordeels, zal dit laatste goddelijke boek de enige gids voor de mensheid blijven.

De ongeëvenaarde taal en stijl van de Qoer'aan en zijn superieure wijsheid zijn beslist een bewijs dat dit het Woord van Allah is. Verder heeft de Qoeraan nog vele wonderbaarlijke eigenschappen die bewijzen dat de Qoer'aan het woord van Allah is. Eén van deze eigenschappen is het feit dat een aantal wetenschappelijke waarheden die we nu pas door middel van de technologie van de twintigste eeuw kunnen ontdekken, veertienhonderd jaar geleden in de Qoer'aan genoemd zijn.

Natuurlijk is de Qoer'aan geen wetenschappelijk boek. Maar vele wetenschappelijke feiten die op een bijzondere bondige en gedegen manier in de verzen tot uiting zijn gekomen, zijn pas door middel van de technologie van de twintigste en eenentwintigste eeuw, ontdekt. Deze feiten konden in de tijd dat de Qoer'aan geopenbaard werd niet bekend zijn geweest en dit is dan een nog duidelijker bewijs dat de Qoer'aan het woord van Allah is.

Om het wetenschappelijke wonder van de Qoer'aan te begrijpen, moeten we eerst een kijkje nemen naar het wetenschappelijke niveau van de tijd waarin dit Heilige Boek geopenbaard werd.

In de zevende eeuw, toen de Qoer'aan geopenbaard werd, had de Arabische samenleving, wat de wetenschap betreft veel bijgelovige en ongegronde opvattingen. Omdat ze de technologie niet hadden om het universum en de natuur te onderzoeken, geloofden deze vroegere Arabieren in legenden die zij van hun voorouders gehoord hadden. Zij namen bijvoorbeeld aan dat de bergen de hemel ondersteunden. Zij geloofden dat de aarde plat was en dat er hoge bergen aan beide einden stonden. Men dacht dat deze bergen pilaren waren die het hemelgewelf hoog hielden.

Maar al dit bijgeloof van de Arabische maatschappij werd door de Qoer'aan uitgewist. In soera Rad, vers 13 wordt er gezegd: **Allah is Degene Die de hemelen heeft verheven zonder pilaren. (Qoer'aan 13:2)** Dit vers verwerpt het geloof dat de hemel zich boven ons bevindt vanwege de bergen. Bij vele anderen onderwerpen werden belangrijke feiten geopenbaard in een tijd waarin men die niet kon weten. De Qoer'aan, die in een tijd werd geopenbaard waarin de mensen heel weinig wisten over astronomie, natuurkunde of biologie, bevat sleutelfeiten over tal van onderwerpen, zoals de schepping van het universum, de schepping van de mens, de structuur van de atmosfeer en het delicate evenwicht dat het leven op aarde mogelijk maakt.

Laten we nu eens naar een aantal van deze wetenschappelijke wonderen, die in de Qoer'aan geopenbaard zijn, kijken.

DE WETENSCHAPPELIJKE WONDEREN VAN DE QOER'AAN HOE HET UNIVERSUM IS ONTSTAAN

Het ontstaan van het universum wordt in de Qoer'aan in het volgende vers beschreven:

Hij is de Voortbrenger van de hemelen en de aarde. (Qoer'aan 6:101)

Deze informatie gegeven in de Qoer'aan, is volledig in overeenstemming met de ontdekkingen van de hedendaagse wetenschap. Zoals we al eerder gezegd hebben zijn astrofysici tegenwoordig tot de conclusie gekomen, dat het hele universum, samen met de dimensies van tijd en materie, zijn ontstaan door een grote explosie, die in een oogwenk heeft plaatsgevonden. Deze gebeurtenis staat bekend als de 'Big Bang' en bewijst dat het universum uit het niets is geschapen als het resultaat van een explosie uit één enkel punt.

Voor de tijd van de Big Bang, bestond er niet zoiets als materie. Van een toestand van niet-bestaan, waarin noch materie, noch energie en zelfs geen tijd bestond, en wat slechts metafysisch beschreven kan worden, werden materie, tijd en energie, allen in een ogenblik geschapen. Dit feit, pas onlangs ontdekt door de moderne natuurkundigen, werd ons veertienhonderd jaar geleden in de Qoer'aan verteld.

DE EXPANSIE VAN HET UNIVERSUM

In de Qoer'aan die veertienhonderd jaar geleden geopenbaard werd, in een tijd waarin de wetenschap van de astronomie nog primitief was, wordt de expansie van het universum als volgt beschreven:

Met macht hebben Wij de hemel gebouwd. Waarlijk, Wij zijn in staat om de omvangrijkheid en ruimte daarvan uit te breiden. (Qoer'aan 51:47)

Het woord 'hemel' dat in het bovenstaande vers gebruikt is, komt op verschillende plaatsen in de Qoer'aan voor, in de betekenis van ruimte en universum. Hier wordt het woord weer in die betekenis gebruikt, het zegt dat het universum 'uitdijt'. En de hedendaagse wetenschap is nu juist tot deze conclusie gekomen!

Tot het begin van de twintigste eeuw, was de enige opvatting in de wetenschappelijke wereld dat 'het universum een constante aard had en dat het sinds onmetelijke tijd bestond'. Het onderzoek, de observaties en berekeningen die door de moderne technologie werden uitgevoerd, hebben echter laten zien dat het universum eigenlijk een begin had, en dat het voortdurend 'uitdijt'.

Aan het begin van de twintigste eeuw hebben de Russische natuurkundige Alexander Friedmann en de Belgische kosmoloog Georges Lemaitre theoretisch uitgerekend dat het universum voortdurend in beweging is en dat het uitdijt.

Dit feit werd door gegevens verkregen uit observaties in 1929 bevestigd. Terwijl Edwin Hubble, de Amerikaanse astronoom de hemel met zijn telescoop bekeek, ontdekte hij dat de sterren en melkwegstelsels voortdurend van elkaar af bewogen. In een universum waarin alles voortdurend van elkaar af beweegt, betekent dit een voortdurend uitdijend universum. De observaties die de volgende jaren uitgevoerd werden, bevestigden

dat het universum voortdurend uitdijt. Dit feit was in de Qoer'aan uitgelegd, terwijl eigenlijk niemand het wist. Dit komt omdat de Qoer'aan het woord van Allah is, de Schepper en de Heerser van het gehele universum.

HET SCHEIDEN VAN DE HEMELN EN DE AARDE

Een ander vers over de schepping van de hemelen is het volgende:

Wisten degenen die ongelovigen waren niet dat de hemelen en de aarde als één stuk waren samengevoegd, en dat Wij het vervolgens scheiden? En Wij hebben uit water elk levend ding gemaakt. Zullen zij dan niet geloven?(Qoer'aan 21:30)

Het woord ratq, vertaald als 'samengevoegd' wordt in Arabische woordenboeken vertaald als 'met elkaar vermengd, één geworden'. Het verwijst meestal naar twee verschillende substanties die een geheel vormen. De zinsnede 'Wij scheiden' komt van het Arabische werkwoord fataqa wat inhoudt dat iets tot ontstaan komt door het verscheuren of vernietigen van de structuur van zaken die aan elkaar gehecht zijn. Het ontspruiten van een zaadje uit de aarde is één van die gebeurtenissen waar het werkwoord voor gebruikt wordt.

Laten we opnieuw naar het vers kijken met deze kennis in ons achterhoofd. In het vers zijn hemel en aarde eerst het onderwerp van de situatie van de ratq. Zij worden gescheiden (fataqa) als de ene uit de ander voortkomt. Geboeid denken wij aan de eerste momenten van de Big Bang, we zien dat alle materie van het universum op één enkel punt verzameld is. Met andere woorden, alles, de hemelen en de aarde inbegrepen, waren nog niet geschapen en waren in een vermengde onscheidbare toestand. Toen ontplofte dit punt krachtig, en zorgde ervoor dat de materie gescheiden werd.

DE RONDHEID VAN DE AARDE

Hij heeft de hemelen en de aarde in waarheid geschapen. Hij laat de nacht in de dag overgaan en laat de dag in de nacht overgaan. (Qoer'aan 39:5)

De woorden die in de Qoer'aan gebruikt worden om het universum te beschrijven, zijn echt opmerkelijk. In het bovenstaande vers wordt het Arabische woord Takwir gebruikt dat met "vouwen of overgaan" is vertaald. In het Nederlands betekent het: iets over een ander laten gaan, opvouwen als een kledingsstuk wat opzij wordt gelegd. (In een Arabisch woordenboek wordt dit woord gebruikt voor de actie waarin men iets om iets anders heen draait, bijvoorbeeld zoals bij een tulband gedaan wordt als die wordt opgezet.)

De informatie die in dit vers gegeven wordt over de dag en de nacht die in elkaar overgaan, bevat ook accurate informatie over de vorm van de wereld. Want dit kan alleen maar waar zijn als de aarde rond is. Dit houdt in dat in de Qoer'aan, die in de zevende eeuw geopenbaard is, al naar de rondheid van de wereld verwezen werd.

Men moet er wel bij stil staan dat in die tijd het begrip van astronomie en hoe de wereld gezien werd, anders was. Men dacht toen dat de aarde plat was en alle wetenschappelijke berekeningen en uitleg waren op dat geloof gebaseerd. Maar omdat de Qoer'aan het woord van Allah is, werden de woorden gebruikt die het geschiktst waren toen het universum beschreven werd. De Qoer'aan verkondigde deze feiten veertienhonderd jaar geleden, de feiten die wij pas in onze eeuw konden achterhalen.

EEN BESCHERMEND DAK

In de Qoer'aan vestigt Allah onze aandacht op een belangrijke eigenschap van de hemel:

En Wij hebben de hemel tot een dak gemaakt, veilig en goed behoed. Maar toch keren zij zich van haar tekenen af. (Qoer'aan 21:32)

Deze eigenschap van de hemel is bewezen door wetenschappelijk onderzoek, dat is uitgevoerd in de 20ste eeuw.

De atmosfeer om de aarde heen, heeft een aantal cruciale functies voor de voortzetting van het leven. Grote en kleine meteoren die de aarde naderen, worden door de atmosfeer vernietigd, en tegelijkertijd voorkomt deze dat zij op aarde vallen en aan het leven schade toe brengen.

Verder filtert de atmosfeer de lichtstralen die uit de ruimte komen die schadelijk voor het leven kunnen zijn. Het opvallendst van de atmosfeer is dat het alleen nuttige en onschadelijke straling, zoals zichtbaar licht, bijna ultraviolette straling en radiogolven, door laat gaan. Al deze straling is van levensbelang voor het leven. Straling die bijna ultraviolet is en die maar gedeeltelijk door de atmosfeer heen komt is erg belangrijk voor de fotosynthese van planten en voor de overleving van alle levende wezens. Het leeuwendeel van de intense ultraviolette straling, die door de zon wordt uitgestoten, wordt er door de ozonlaag van de atmosfeer uit gefilterd en slechts een beperkt en essentieel deel van het ultraviolette spectrum bereikt de aarde.

De beschermende functie van de atmosfeer eindigt hier niet. De atmosfeer beschermt de aarde ook tegen de vrieskou uit de ruimte, die ongeveer min 270° C is.

Maar het is niet alleen de atmosfeer die de aarde tegen schadelijke invloeden beschermt. Naast de atmosfeer legt de Van Allen gordel ook een magnetisch veld om de aarde, dit dient ook als een schild tegen de schadelijke straling die onze planeet bedreigt. Deze straling, die voortdurend door de zon en andere sterren wordt uitgestoten, is dodelijk voor levende wezens. Als de Gordel van Allen niet bestond, zou de enorme uitbarsting van energie, die zonnevlammen genoemd wordt en die vaak in de zon voorkomen, het leven op aarde vernietigen.

Dr. Hugh Ross zegt het volgende over het belang van de Van Allen gordel voor ons leven:

"Eigenlijk heeft de aarde de hoogste dichtheid van alle planeten van ons zonnestelsel. Deze grote kern van ijzer en nikkel is verantwoordelijk voor ons grote magnetische veld. Dit magnetisch veld vormt het Van Allen stralingsschild, dat de aarde tegen stralingsbombardementen beschermt. Als dat schild niet aanwezig zou zijn, zou het leven op aarde niet mogelijk zijn. De enige andere rotsachtige planeet, die iets van een magnetisch veld heeft, is Mercurius – maar de kracht van dat veld is honderd maal minder dan die van de aarde. Zelfs

Venus, onze zusterplaneet, heeft geen magnetisch veld. De Van Allen gordel, het stralingsschild, is een ontwerp dat uniek is voor de aarde.¹

De energie, die door slechts één van deze uitbarstingen die in de afgelopen jaren ontdekt is, wordt berekend op de kracht die gelijkstaat aan 100 miljard atoombommen, vergelijkbaar met de bom die op Hiroshima gegooid is. Achtenvijftig uur na de uitbarsting, zag men dat de magnetische naalden van kompassen ongewone bewegingen vertoonden en 250 km boven de atmosfeer van de aarde, steeg de temperatuur opeens tot 2,500° C.

Kortom, hoog boven de aarde is een perfect systeem aan het werk. Het omringt onze wereld en beschermt het tegen bedreigingen van buitenaf. Eeuwen geleden heeft Allah ons al in de Qoer'aan verteld dat de atmosfeer van de wereld voor ons werkt als een beschermend schild.

DE HEMEL DIE TERUG STUURT

In vers 11 van Soera At-Tariq in de Qoer'aan wordt er verwezen naar de terug sturende functie van de hemel:

Bij de hemel en haar cyclische systemen

Dit woord dat in de Qoer'aan vertaling als cyclisch uitgelegd wordt, kan ook terugsturen of teruggeven betekenen.

Zoals we weten bestaat de atmosfeer om de aarde heen, uit vele lagen. Iedere laag dient een belangrijk doel ten bate van het leven. Uit onderzoek is gebleken dat deze lagen ook de functie hebben om materiaal of straling waar ze bloot aan gesteld worden terug te stralen, de ruimte in of naar beneden naar de aarde. Laten we eens een paar voorbeelden bekijken van deze 'recycling' functie van de lagen die de aarde omringen..

De troposfeer, 13 tot 15 km boven de aarde, stelt waterdamp in staat om van het aardoppervlakte op te stijgen, te condenseren en als regen terug te keren.

De ozonlaag, de onderste laag van de stratosfeer op een hoogte van 25 km boven de aarde, reflecteert schadelijke straling en ultraviolet licht dat uit de ruimte komt en straalt het terug de ruimte in.

De ionosfeer, reflecteert radiogolven die op aarde uitgezonden worden naar de verschillende delen van de wereld, net als een passieve communicatiesatelliet, en maakt dus draadloze communicatie, radio en televisie-uitzendingen, over lange afstanden mogelijk.

De laag van de magnetosfeer weerkaatst schadelijke radioactieve deeltjes die door de zon en andere sterren uitgestoten worden en stuurt deze terug de ruimte in, voordat deze de aarde kunnen bereiken.

Het feit dat deze eigenschap van de atmosferische lagen, die pas in het recente verleden is aangetoond, reeds eeuwen geleden in de Qoer'aan omschreven werd, laat weer opnieuw zien dat de Qoer'aan het woord van Allah is.

DE LAGEN VAN DE ATMOSFEER

Een feit, geopenbaard in de verzen van de Qoer'aan, over het universum, is dat de hemel opgebouwd is uit zeven lagen.

Hij is het Die voor jullie alles geschapen heeft wat op aarde is. Toen reikte Hij over de hemel en maakte zeven hemelen en Hij is de Kenner van alle zaken. (Qoer'aan 2:29)

Toen rees Hij boven naar de hemel toen het rook was, en zei daartegen en tegen de aarde: "Komen jullie beiden, vrijwillig of onvrijwillig." Zij zeiden beiden: "Wij komen vrijwillig." Toen voltooide en beëindigde Hij hun scheppen (zoals) zeven hemelen in twee dagen en Hij gaf elke hemel zijn eigen werk (Qoer'aan 41:11-12)

Het woord 'hemelen' dat in veel verzen van de Qoer'aan gebruikt wordt, verwijst zowel naar de lucht boven de aarde, als naar het gehele universum. Gegeven deze betekenis van het woord zien we dat de hemel van de aarde, of de atmosfeer, opgebouwd is uit zeven lagen.

Tegenwoordig is het inderdaad bekend dat de atmosfeer van de wereld uit verschillende lagen bestaat, die boven op elkaar liggen. De definities die gebaseerd zijn op eigenschappen van chemische inhoud of luchttemperatuur hebben bepaald dat de atmosfeer van de aarde uit zeven lagen bestaat. Volgens de 'Limited Fine Mesh Model (LFMMII), een model van de atmosfeer dat gebruikt wordt om een schatting te maken van de weervoorspellingen gedurende 48 uur, heeft de atmosfeer ook zeven lagen. Volgens de moderne geologische definities zijn de zeven lagen van de atmosfeer de volgende:

- Troposfeer
- Stratosfeer
- Mesosfeer
- Thermosfeer
- Exosfeer
- Ionosfeer
- Magnetosfeer

Een ander belangrijk wonder met betrekking tot dit onderwerp, wordt in soera Fussilat, ayah 12 vermeld, middels de verklaring: "**Hij gaf elke hemel zijn eigen werk.**". Met andere woorden, in dit vers laat Allah zien dat Hij aan iedere hemel een eigen taak heeft toegewezen. Zoals in voorafgaande hoofdstukken is gebleken, heeft iedere laag zijn vitale plichten voor het nut van de mensheid en voor al het andere leven op aarde. Iedere laag heeft een speciale functie, variërend van het vormen van regen tot het beschermen tegen schadelijke straling, van het weerkaatsen van radiogolven tot het beschermen tegen de schadelijke effecten van meteoren.

De onderstaande verzen vertellen ons over het verschijnsel van de zeven lagen in de atmosfeer:

Zien jullie niet hoe Allah de zeven hemelen, de één boven de ander, geschapen heeft (Qoer'aan 71:15)

Die zeven hemelen geschapen heeft, de één boven de anderen (Qoer'aan 67:3)

Het is een groot wonder dat deze feiten, veertienhonderd jaar geleden uitvoerig in de Qoer'aan, zijn genoemd. Deze feiten zouden zonder de technologie van de 20ste eeuw onmogelijk ontdekt kunnen zijn.

DE FUNKTIE VAN BERGEN

De Qoer'aan vestigt onze aandacht op een belangrijke functie van de bergen:

En Wij hebben op de aarde stevige bergen geplaatst, anders zou zij met hen schudden (Qoer'aan 21:31)

Zoals we gezien hebben, staat er in het vers dat de bergen de functie hebben om de aarde tegen schokken te beschermen.

Dit feit was bij niemand bekend, in de tijd dat de Qoer'aan geopenbaard werd. Het is eigenlijk pas recent duidelijk geworden als uitkomst van de ontdekkingen van de moderne geologie.

Volgens deze ontdekkingen, worden bergen gevormd als resultaat van de bewegingen en van de botsing van massieve platen, die de aardkorst vormen. Als twee platen met elkaar in aanraking komen, schuift de sterkere onder de andere, die plaat bovenop buigt en vormt hoogtes en bergen. De laag eronder strekt zich onder de grond uit en maakt een diepe strekking naar beneden. Dit heeft het gevolg, zoals al eerder gezegd is, dat de bergen een deel onder het aardoppervlak hebben dat net zo groot is als de zichtbare delen op de aarde.

In een wetenschappelijke tekst wordt de structuur van de bergen als volgt beschreven:

"Als de continenten dikker worden, zoals in berggebieden, dan zinkt de aardkorst dieper in de mantel."²

In een vers wordt gewezen op deze rol van de bergen en vergeleken met 'pinnen'

Hebben Wij de aarde niet als een bed uitgespreid? En de bergen als pinnen?(Qoer'aan 78:6-7)

Met andere woorden, bergen nagelen de platen aan de aardkorst vast, door zich op de bevestigingspunten van deze platen, boven en onder het aardoppervlakte, uit te strekken. Op deze manier bevestigen zij de aardkorst en voorkomen zij dat deze over de magmalaag of tussen de platen gaat zwerven. Kortom, we kunnen de bergen als spijkers zien die stukken hout vasthouden.

Deze bevestigende functie van de bergen wordt in de wetenschappelijke literatuur met de term 'isotatie' aangeduid.

Isotatie betekent het volgende:

Isotatie: algemeen evenwicht op de aardkorst bereikt door een stroom van rotsmateriaal, onder het oppervlakte onder gravitationische druk.³

Deze vitale rol van de bergen, die door de moderne geologie en seismologisch onderzoek ontdekt is, was eeuwen geleden in de Qoer'aan geopenbaard als een voorbeeld van de suprème wijsheid van de schepping van Allah.

En Wij hebben op de aarde stevige bergen geplaatst, anders zou zij met hen schudden (Qoer'aan 21:31)

DE BEWEGINGEN VAN BERGEN

In een vers wordt ons verteld dat de bergen niet zo bewegingsloos zijn als het lijkt, maar dat zij voortdurend in beweging zijn:

En je zal de bergen zien en denken dat zij solide zijn, maar zij zullen voorbij gaan zoals wolken voorbij gaan. (Qoer'aan 27:88)

Deze beweging van de bergen wordt veroorzaakt door de beweging van de aardkorst waar ze op staan. De aardkorst 'drijft' op de mantel, die een grotere dichtheid heeft. Het was aan het begin van de 20ste eeuw dat voor het eerst in de geschiedenis, een Duitse wetenschapper, Alfred Wegener, de gedachte uitte dat de continenten van de aarde, toen ze gevormd werden, met elkaar verbonden waren, en dat ze daarna in verschillende richting afgedreven zijn, en zich dus van elkaar scheidden, terwijl ze van elkaar afdreven.

Pas in de tachtiger jaren van de twintigste eeuw begrepen geologen dat Wegener gelijk had; dit was 50 jaar na zijn dood. Wegener beweerde in een artikel uit 1915, dat 500 miljoen jaar geleden de landmassa van de aarde samengevoegd was, en deze grote massa, Pangaea genoemd, bevond zich op de Zuidpool.

Ongeveer 180 miljoen jaar geleden deelde Pangaea zich in tweeën, elk deel dreef een andere kant op. Het ene gigantische continent was Gondwana en dit omvatte Afrika, Australië, Antarctica en India. Het andere was Laurasia en dit omvatte Europa, Noord-Amerika en Azië zonder India. Tijdens de daaropvolgende 150 miljoen jaar na deze opsplitsing, werden *Gondwana en Laurasia* verdeeld in kleinere gedeelten.

Deze continenten die na de opsplitsing van Pangaea ontstonden, hebben zich voortdurend bewogen over het aardoppervlakte, met een snelheid van enkele centimeters per jaar, ondertussen veranderden de verhoudingen van land en water op de aarde.

In het begin van de twintigste eeuw, als resultaat van een destijds uitgevoerd geologisch onderzoek, werd de ontdekte beweging van de aardkorst als volgt door wetenschappers uitgelegd:

De korst en het bovenste gedeelte van de mantel, met een dikte van ongeveer 100 km, zijn in onderdelen, die platen worden genoemd, verdeeld. Er zijn zes grote platen en verschillende kleinere. Volgens de theorie, genaamd tektonische platen, bewegen deze platen zich op aarde, en zij dragen de bodem van de continenten en de oceanen met zich mee. De beweging van de continenten is volgens metingen van 1 tot 5 cm per jaar. Aangezien de platen blijven bewegen, zal dit leiden tot een langzame verandering in de geografie van de aarde. Ieder jaar, bijvoorbeeld, wordt de Atlantische Oceaan een stukje wijder.⁴

Er wordt hier iets heel belangrijks gezegd: Allah verwees in het vers naar de beweging van de bergen en aan het wegdrijven. Tegenwoordig gebruiken de moderne wetenschappers de term: "**de drift van de continenten**" voor deze beweging.⁵

Dit is beslist één van de wonderen van de Qoer'aan, dat dit feit, dat pas door de wetenschap ontdekt is, al eerder in de Qoer'aan vermeld werd.

HET WONDER IN HET IJZER

In de Qoer'aan is ijzer één van de elementen die naar voren worden gebracht. In Soera Hadid (wat ijzer betekent), wordt ons verteld:

En Wij hebben ijzer neer gezonden, waarin een geweldige macht ligt en ook veel profijt voor de mensheid. (Qoer'aan 57:25)

Het woord "neer gezonden", dat in dit vers speciaal voor het ijzer gebruikt wordt, zou een metaforische betekenis kunnen hebben, teneinde uit te leggen, dat ijzer tot nut van de mensen is gegeven. Maar als we de letterlijke betekenis van het woord nemen, n.l. 'het fysiek uit de hemel naar beneden sturen', zoals in het geval van neerslag of zonnestrallen, realiseren wij ons dat dit vers duidt op een veelbetekenend wetenschappelijk wonder.

Dit is vanwege het feit dat moderne astronomische ontdekkingen hebben uitgewezen dat het ijzer dat in onze wereld gevonden wordt, afkomstig is van de gigantische sterren in de ruimte.

Niet alleen het ijzer op aarde maar ook het ijzer in het gehele zonnestelsel komt uit de diepe ruimte aangezien de temperatuur van de zon niet voldoende is om het element ijzer te vormen. Het ijzer kan slechts gevormd worden in sterren die veel groter zijn dan de zon, waar de temperatuur kan stijgen tot een paar honderd miljoen graden. Als de hoeveelheid ijzer in een ster, boven een bepaald niveau komt, heeft die ster er geen ruimte meer voor, en zal uiteindelijk ontploffen in een wat genoemd wordt 'nova' of 'supernova'. Het gevolg van deze ontploffing is dat meteoren, die ijzer bevatten, zich over het hele universum verspreiden en zich door de ruimte verplaatsen totdat ze door de zwaartekracht van een hemellichaam aangetrokken worden.

Dit alles laat zien dat ijzer niet op de aarde gevormd werd, maar afkomstig is van in de ruimte exploderende sterren met de hulp van meteoren, en het werd 'neer gezonden' op precies dezelfde manier, zoals is verklaard in het vers. Het is duidelijk dat dit feit in de zevende eeuw, toen de Qoer'aan geopenbaard werd, wetenschappelijk onbekend was.

DE RELATIVITEIT VAN TIJD

Tegenwoordig is de relativiteit van tijd een bewezen wetenschappelijk feit. Dit werd door de relativiteitstheorie van Einstein, in het begin van de 20ste eeuw, duidelijk gemaakt. Tot dat moment wisten de mensen niet dat tijd een relatief concept was, en dat het afhankelijk van de omgeving, kon veranderen. Maar de

vermaarde wetenschapper Albert Einstein heeft dit feit duidelijk in zijn relativiteitstheorie bewezen. Hij liet zien dat tijd afhankelijk is van massa en van snelheid. In de geschiedenis van de mensheid heeft niemand ooit eerder dit feit duidelijk uitgelegd.

Maar hier is één uitzondering op; de Qoer'aan omvat informatie over het feit dat tijd relatief is! Over dit onderwerp staat in enkele verzen:

En waarlijk, een dag met jullie Heer is als duizend jaren van jullie berekening. (Qoer'aan 22:47)

Hij regelt (alle) zaken van de hemelen en de aarde, dan zal het (de zaak) op een dag, die een duizend jaar van jullie berekening duurt naar Hem opstijgen. (Qoer'aan 32:5)

De engelen en de geest stijgen naar Hem op in een dag waarvan de tijd vijftigduizend jaren is. (Qoer'aan 70:4)

In een aantal verzen wordt er op gewezen dat mensen tijd verschillend ervaren en dat mensen een korte periode soms als een heel lange ervaren. Het volgende gevoerde gesprek van mensen tijdens hun oordeel in het hiernamaals, is hier een goed voorbeeld van.

Hij zal zeggen: "Hoeveel jaren zijn jullie op aarde gebleven?" Zij zullen zeggen: "Wij bleven een dag of een deel van een dag. Vraag het aan degenen die het bijhielden." Hij zal zeggen: "Jullie zijn slechts kort gebleven – als jullie dat maar wisten! (Qoer'aan 23:112-114)

Het feit dat de relativiteit van tijd zo duidelijk in de Qoer'aan, een boek waarvan de openbaring in 610 na chr. is begonnen, genoemd wordt, is een ander bewijs dat het een heilig boek is.

DE JUISTE VERHOUDING VAN DE NEERSLAG

Eén van de onderdelen van de regen waar de Qoer'aan informatie over geeft, is dat het in de juiste hoeveelheid naar de aarde wordt gestuurd. Dit wordt in Soera Zoekroef als volgt geformuleerd:

En Die water (regen) uit de hemel neer heeft gestuurd in een afgepaste maat. Dan hebben Wij het dode land daarmee tot leven gebracht en zo worden jullie ook voortgebracht,- (Qoer'aan 43:11)

Deze afgepaste hoeveelheid regen is weer door de moderne wetenschap ontdekt. Er wordt aangenomen dat in één seconde ongeveer 16 miljoen ton water van de aarde verdampt. Dit komt neer op 513 triljoen ton per jaar. Deze hoeveelheid staat gelijk aan de hoeveelheid regen die in een jaar op aarde valt. Dit houdt in dat het water voortdurend circuleert in een evenwichtige cyclus, in een 'maat'. Het leven op aarde is afhankelijk van deze waterkringloop Zelfs als de mensen alle beschikbare technologie in de wereld zouden gebruiken, dan zouden ze nog niet in staat zijn om deze kringloop kunstmatig te maken.

Zelfs een kleine afwijking in dit evenwicht zou heel snel leiden tot een grote ecologische onevenwichtigheid, die het einde kan betekenen voor het leven op aarde. Maar dit gebeurt nooit, en de regen blijft ieder jaar in precies dezelfde hoeveelheid vallen, zoals in de Qoer'aan geopenbaard is.

DE VORMING VAN DE NEERSLAG

Gedurende een lange tijd was het een groot mysterie hoe de regen gevormd werd. Pas toen de weerradar was uitgevonden werd het mogelijk om de verschillende stadia waarin regen gevormd is, te ontdekken.

Volgens deze ontdekking vindt de vorming van neerslag in drie stadia plaats. Eerst stijgt 'de grondstof' voor de neerslag op in de lucht, door middel van de wind. Later worden er wolken gevormd en tenslotte verschijnen de regendruppels.

De verhandeling van de Qoer'aan over de vorming van neerslag verwijst precies naar dit proces. In een vers wordt deze vorming op de volgende manier beschreven:

Allah is Degene Die de winden stuurt, zodat zij wolken verzamelen en hen over de hemel verdelen zoals Hij wil en hen dan in delen opbreekt, tot jullie uit hun midden regendruppels zien voortkomen! Dan als Hij ze op de dienaren die Hij wil laat vallen, zie! Zij verheugen zich! (Qoer'aan 30:48)

Laten we nu deze drie stadia die in het vers omschreven zijn eens technischer bekijken:

Het eerste stadium: "Allah is Degene Die de winden stuurt....."

Ontelbare luchtbelletjes, gevormd door het schuimen van de oceaan, springen voortdurend open en veroorzaken waterdeeltjes die in de lucht worden geworpen. Deze deeltjes, die rijk zijn aan zout, worden vervolgens door de winden weggedragen en rijzen dan op in de atmosfeer. Deze deeltjes die aerosols genoemd worden, functioneren als een waterval en vormen wolkendruppels, door in de buurt van water, damp te verzamelen die uit de zeeën opstijgen als kleine druppels.

Het tweede stadium: "zodat zij wolken verzamelen en hen over de hemel verdelen zoals Hij wil en hen dan in delen opbreekt..."

De wolken worden gevormd van waterdamp die condenseert rondom de zoutkristallen of de stofdeeltjes in de lucht. Omdat de waterdruppels in deze wolken erg klein zijn (een doorsnede tussen de 0,01 en 0,02 mm) worden de wolken in de lucht opgehangen, en verspreiden zich over de hemel. Aldus is de hemel met wolken bedekt.

Het derde stadium: "tot jullie uit hun midden regendruppels zien voortkomen!"

De waterdeeltjes die de zoutkristallen en stofdeeltjes omringen, verdikken zich en vormen regendruppels. Druppels die zwaarder worden dan de lucht verlaten de wolken en beginnen als regen op de grond neer te komen.

Zoals we zien, wordt ieder stadium van de vorming van regen, in de Qoer'aan verzen vermeld. Bovendien worden deze stadia precies in de juiste volgorde uitgelegd. Net zoals met vele andere natuurlijke fenomenen op de aarde, geeft Allah ook de allerbeste uitleg over dit fenomeen en vertelt het aan de mensen in de Qoer'aan, eeuwen voordat het ontdekt werd.

In een ander vers wordt de volgende informatie gegeven over de vorming van de regen:

Zie jij niet dat Allah de wolken zachtjes voortduwt, en hen dan samenvoegt, vervolgens hen tot een hoop met lagen maakt en zie je niet dat de regen tussen hen voortkomt. En Hij laat uit de lucht hagel (zoals) bergen komen en slaat daarmee wie Hij wil en weerhoudt het van wie Hij wil. De levendige flits van de bliksem verblindt bijna het gezicht {vermogen}. (Qoer'aan 24:43)

Wetenschappers die de soorten wolken onderzochten kwamen opvallende resultaten tegen als het ging over de vorming van regenwolken, Regenwolken worden volgens vastgelegde systemen en stadia gevormd. De vormingsstadia van cumulonimbus, een soort regenwolk zijn de volgende:

1e stadium: voortgedreven worden. Wolken worden weggedragen, d.w.z. ze worden door de wind voort geblazen.

2e stadium: samenvoeging. Dan worden de kleine wolken (cumuluswolken) die door de wind voort geblazen worden, samengevoegd en vormen een grotere wolk.⁶

3e stadium: opstapeling: Als de kleine wolken zich samenvoegen, dan stijgt de opwaartse luchtstroom in de grote wolk. De opwaartse luchtstromen in het midden van de wolk zijn groter dan die aan de rand. Deze opwaartse luchtstroom zorgt ervoor dat de wolk verticaal groeit, de wolk stapelt zich op. Deze verticale groei zorgt ervoor dat de wolk zich in koelere gedeelten van de atmosfeer uitstrekt, daar komen de deeltjes water en hagel samen en worden groter en groter. Als deze druppels water en hagel te zwaar worden voor de opwaartse luchtstroom om hen te ondersteunen, beginnen ze uit de wolk te vallen, als regen, hagel etc.⁷

We moeten niet vergeten dat de meteorologen pas recent deze details van de wolkvorming, structuur en functie te weten zijn gekomen en wel door het gebruik van technisch hoog ontwikkeld materiaal, zoals vliegtuigen, satellieten en computers. Het is duidelijk dat Allah ons een stukje informatie gegeven heeft waar men 1400 jaar geleden, niet van op de hoogte geweest kon zijn.

DE BEVRUCHTENDE WINDEN

In een vers van de Qoer'aan worden de bevruchtende eigenschap van de winden en de vorming van regen, als resultaat, genoemd.

En Wij sturen bevruchtende winden, dan laten Wij het water uit de hemel neerdalen, en Wij geven het jullie te drinken (Qoer'aan 15:22)

In dit vers wordt gewezen op het feit dat het eerste stadium van de vorming van neerslag, wind is. De enige relatie tussen wind en regen, die bekend was tot het begin van de 20ste eeuw, was dat de wind de wolken voortdreef. Maar ontdekkingen in de moderne meteorologie hebben de 'vruchtbaar makende' rol van de wind bij de vorming van regen, gedemonstreerd...

De "bevruchtende" functie van de wind is de volgende:

Aan de oppervlakte van de oceanen en zeeën worden ontelbare luchtbelletjes gevormd door de schuimende werking van het water. Op het moment dat deze luchtbelletjes open springen, worden duizenden kleine deeltjes

met een doorsnede van maar een honderdste millimeter in de lucht geslingerd. Deze deeltjes, aerosols, vermengen zich met het stof dat door de wind van het land is afgeblazen en worden dan naar de bovenste laag van de atmosfeer gedragen. Deze deeltjes worden door de wind naar grotere hoogten vervoerd en komen in contact met de waterdamp aldaar... De waterdamp rondom deze deeltjes condenseert en verandert in waterdruppels. Deze waterdruppels komen samen en vormen wolken, en vallen tenslotte in de vorm van neerslag op aarde.

Zoals we zien, 'bevruchten' de winden de waterdamp die in de lucht zweeft met de deeltjes die zij van de zee meedragen en helpen zij tenslotte bij de vorming van regenwolken.

Als de winden deze eigenschap niet hadden, zouden er nooit in de bovenste atmosfeer waterdruppeltjes gevormd worden en zou er nooit zoiets als regen bestaan.

Het belangrijke punt hier is dat de belangrijke rol van de wind bij de vorming van regen eeuwen geleden in een vers van de Qoer'aan vermeld werd, in een tijd waarin de mensen maar heel weinig over natuurlijke fenomenen wisten.

DE ZEEËN DIE ZICH NIET MET ELKAAR MENGEN

Eén van de eigenschappen van de zeeën welke pas onlangs ontdekt is, wordt in een Qoer'aanvers als volgt omschreven:

Hij heeft de twee zeeën losgelaten om elkaar te ontmoeten. Tussen hen is een scheiding die geen van beiden voorbij kan gaan. (Qoer'aan 55:19-20)

De eigenschap van zeeën, n.l. dat ze bij elkaar komen, zonder dat er vermenging met elkaar plaatsvindt, is pas onlangs door oceanografen ontdekt. Door de fysieke kracht, die "oppervlaktespanning" genoemd wordt, vermengen de wateren van naast elkaar liggende zeeën zich niet met elkaar. Dit wordt veroorzaakt door een verschil in dichtheid van hun wateren, de oppervlaktespanning voorkomt de menging met elkaar, net alsof er een dunne muur tussen hen is.⁸

Het is interessant, dat in een tijd dat de mensen geen kennis van natuurkunde, van oppervlaktespanning of van oceanografie hadden, dit in de Qoer'aan is geopenbaard.

DE DUISTERNIS IN DE ZEEËN EN DE INWENDIGE GOLVEN

Of (de toestand van de ongelovigen) is als de duisternis van een grote diepe zee, overweldigt door een grote golf, met een grote golf aan haar top en daarboven donkere wolken, duisternis op duisternis, als iemand zijn hand uitsteekt, kan hij het nauwelijks zien! En degene waarvoor Allah niet het licht heeft aangewezen, voor hen is er geen licht. (Qoer'aan 24:40)

De algemene omgeving van de diepzee wordt in het boek "Oceans" beschreven:

De duisternis in de diep zeeën en in de oceanen wordt op een diepte van 200 meter en lager gevonden. Op deze diepte is er bijna geen licht. Beneden een diepte van 1000 meter is er helemaal geen licht.⁹

Tegenwoordig hebben we kennis over de algemene structuur van de zee, over de eigenschappen van de levende wezens daarin, over het zoutgehalte en ook over de hoeveelheid water die het bevat, over de oppervlakte en over de diepte. Onderzeeërs en bijzonder instrumentarium, ontwikkeld door de moderne technologie, stellen de wetenschappers in staat dit soort informatie te verkrijgen.

Mensen kunnen zonder de hulp van speciale uitrustingen niet dieper dan zeventig meter duiken. Zij kunnen niet zonder hulp overleven in de diepe, donkere delen van de oceaan, zoals op de diepte van 200 meter. Daarom hebben wetenschappers pas kortgeleden deze gedetailleerde stukjes informatie over de zeeën ontdekt. Maar 'de duisternis van de diepe zee' is informatie die door de Qoer'aan verstrekt is. Het is beslist één van de wonderen van de Qoer'aan dat zulke informatie gegeven werd in een tijd waarin er geen uitrusting was die de mens in staat stelde om naar de diepte van de oceaan te duiken.

Bovendien staat er in de verklaring van vers 40 van Soera Noer: "**als de duisternis van een grote diepe zee, overweldigt door een grote golf, met een grote golf aan haar top en daarboven donkere wolken.**" Dit vestigt de aandacht op een ander wonder van de Qoer'aan.

Wetenschappers hebben onlangs ontdekt dat er golven in de zee zijn, die 'verschijnen op de scheidingslijnen van de dichtheid tussen lagen van verschillende dichtheid'. Deze 'inwendige' golven bedekken de diepe wateren van zeeën en oceanen, aangezien diep water een hogere dichtheid heeft dan het daarboven liggende water. De 'inwendige' golven zijn als oppervlaktegolven, ze kunnen breken, net als oppervlaktegolven. 'Inwendige' golven kunnen niet door het menselijk oog worden waargenomen, maar ze kunnen worden opgespoord door op een bepaalde locatie de veranderingen in de temperatuur of het zoutgehalte te bestuderen.¹⁰

Deze uitspraak van de Qoer'aan komt absoluut overeen met de bovenstaande uitleg. Zonder onderzoek, kan men alleen de golven aan de oppervlakte van de zee zien. Het is onmogelijk dat iemand iets weet over de 'inwendige' golven, onderin de zee. Maar in Soera Noer vestigt Allah onze aandacht op een ander soort golf, die in de diepte van de oceanen voorkomt. Dit feit, dat wetenschappers pas hebben ontdekt, laat opnieuw zien dat de Qoer'aan, het woord van Allah is.

HET GEBIED DAT ONZE BEWEGINGEN BEHEERST

Nee! Als hij niet ophoudt, zullen Wij hem bij zijn voorhoofdslok grijpen! Een leugenachtige zondige voorhoofdslok! (Qoer'an 96:15-16)

De uitdrukking: *een leugenachtige zondige voorhoofdslok* in het bovenstaande vers is heel interessant. Onderzoek dat in de laatste jaren is uitgevoerd, heeft duidelijk gemaakt dat het prefrontale gebied, dat verantwoordelijk is voor de regeling van specifieke functies van de hersenen, in het frontale deel van de schedel ligt. Wetenschappers hebben de functies van dit gebied, waar de Qoer'aan al veertienhonderd jaar geleden op wees, pas de laatste 60 jaren ontdekt. Als we in de schedel, aan de voorkant van het hoofd kijken,

zullen we het frontale gebied van de grote hersenen aantreffen. In een boek getiteld: *Essentials of Anatomy and Physiology*, dat ook de resultaten van het laatste onderzoek van de functies van dit gebied bevat, wordt gezegd

De motivatie en het vermogen om iets te plannen en de bedoelde bewegingen vinden plaats, in het voorste gedeelte van de frontale lobben, in het prefrontale gebied. Dit is het gebied van de associatie hersenschors...¹¹

Het boek gaat verder:

Vanwege zijn betrokkenheid bij motivatie, wordt aangenomen dat het prefrontale gebied ook het functionele centrum voor agressie is...¹²

Dit gebied van de grote hersenen is verantwoordelijk voor planning, motivatie en het beginnen van goed en slecht gedrag en het is verantwoordelijk voor het vertellen van leugens en van de waarheid.

Het is duidelijk dat de uitdrukking "de leugenachtige, zondige voorhoofdslok" volledig correspondeert met de bovenstaande uitleg. Dit feit, dat wetenschappers pas sinds 60 jaar weten, is door Allah eeuwen geleden in de *Qoer'aan* vermeld.

DE GEBOORTE VAN EEN MENS

In de *Qoer'aan* worden veel verschillende onderwerpen genoemd om de mensen tot het geloof uit te nodigen. Soms heeft Allah de hemelen, soms de dieren en soms de planten als bewijs aan de mens laten zien. In veel verzen worden de mensen opgeroepen om hun aandacht op hun eigen creatie te richten. Ze worden er vaak aan herinnerd hoe de mens in de wereld kwam, welke stadia deze heeft moeten doorlopen en wat zijn essentie is:

Wij schiepen jullie, waarom geloofden jullie dan niet? Vertel Mij dan over het menselijke zaad dat jullie uitstoten. Zijn jullie het die het geschapen hebben of zijn Wij de Schepper? (*Qoer'aan* 56:57-59)

Het wonderbaarlijke aspect van de schepping van de mens, wordt in veel andere verzen benadrukt. Sommige stukken informatie in deze verzen, zijn zo gedetailleerd dat het onmogelijk is, voor welk levend wezen dan ook, om dat in de zevende eeuw geweten te kunnen hebben. Hier volgen er een paar:

- 1) De mens is niet van het gehele zaad geschapen, maar slechts van een klein gedeelte daarvan (sperma)
- 2) Het is de man die het geslacht van de baby bepaalt
- 3) Het menselijk embryo nestelt zich in de baarmoeder van de moeder als een bloedzuiger aan de baarmoeder vast
- 4) Het embryo ontwikkelt zich in drie donkere gebieden in de baarmoeder.

Deze bovenstaande informatie onderdelen, ging het kennisniveau van de mensen die in die tijd leefden, ver te boven. Deze werden bevestigd door de wetenschap van de twintigste eeuw. De ontdekking van deze feiten kon slechts mogelijk zijn door de in de 20e eeuw bereikte technologie. Laten we hen nu één voor één bekijken.

Een druppel zaad

Het sperma maakt een reis in het lichaam van de moeder totdat de eicel wordt bereikt. Slechts duizend van de 250 miljoen spermacellen slagen erin de eicel te bereiken. Aan het einde van deze vijf minuten durende wedstrijd, zal de eicel, ter grootte van een half korreltje zout, één zaadcel binnen laten. Dat wil zeggen dat de essentie van de man niet het hele zaad is, maar een klein gedeelte daarvan. Dit wordt in Soera al-Qiyama als volgt uitgelegd:

Denkt de mens dat hij alleen wordt gelaten. Was hij geen gemengd mannelijke afscheiding die uit werd gegoten? (Qoer'aan 75:36-37)

Zoals we gezien hebben, vertelt de Qoer'aan ons dat de mens niet van het hele zaad gemaakt is, maar van een klein gedeelte daarvan. De bijzondere nadruk in deze verklaring, verkondigt een feit dat pas onlangs door de moderne wetenschap is ontdekt, en dit bewijst dat de verklaring, het woord van Allah is.

Het mengsel in het spermazaad

De vloeistof die sperma genoemd wordt en die de zaadcellen bevat, bestaat niet louter alleen uit zaadcellen. In tegendeel, het wordt gevormd uit een mengsel van verschillende vloeistoffen. Deze vloeistoffen hebben verschillende functies, zoals het bevatten van de suiker die nodig is om energie aan de zaadcellen te leveren, het neutraliseren van de zuren aan de ingang van de baarmoeder, en het vormen van een gladde omgeving zodat de zaadcellen zich gemakkelijk kunnen verplaatsen.

Interessant genoeg is het, dat dit feit dat door de moderne wetenschap ontdekt is ook genoemd wordt in de Qoer'aan als er over sperma gesproken wordt, en het sperma wordt omschreven als een gemengde vloeistof:

Waarlijk, Wij hebben de mens uit druppels van gemengd zaad geschapen zodat hij beproefd kan worden, dus maakten Wij hem horend en ziend. (Qoer'aan 76:2)

In een ander vers wordt ook naar sperma verwezen als een mengsel, en het wordt benadrukt dat de mens geschapen is van het 'extract' van dit mengsel:

Die alles wat Hij geschapen heeft goed maakt en Hij begon de schepping van de mens van klei. Toen maakte Hij hun nageslacht van een extract van uitgestoten vloeistof. (Qoer'aan 32:7-8)

Het Arabische woord 'sulala' vertaald als 'extract,' betekent het essentiële of het beste deel van iets. In beide betekenissen betekent het 'een deel van een geheel'. Dit laat zien dat de Qoer'aan het woord van Allah is, Die de schepping van de mens kent tot in het kleinste detail.

Het geslacht van de baby

Nog niet zolang geleden dacht men dat het geslacht van de baby door de cellen van de moeder bepaald werd. Of op z'n minst werd er geloofd dat het geslacht bepaald werd door de mannelijke en vrouwelijke cellen

samen. Maar de Qoer'aan geeft ons heel andere informatie. Daarin staat dat de mannelijkheid of vrouwelijkheid geschapen wordt van 'een druppel sperma die uitgestoten is.'

En dat Hij in paren scheidt – mannelijk en vrouwelijk, van een druppel zaad wanneer het uitgestoten is; (Qoer'aan 53:45-46)

De ontwikkelingen in de genetica en in de moleculaire biologie hebben de nauwkeurigheid van de informatie die in de Qoer'aan gegeven is, wetenschappelijk bevestigd. Tegenwoordig weten we dat het geslacht bepaald wordt door de zaadcellen van de man en dat de vrouw in dit proces geen rol heeft.

Chromosomen zijn de belangrijkste elementen die het geslacht bepalen. Twee van de 46 chromosomen die de structuur van de mens bepalen, worden herkend als geslachtschromosomen.. Deze twee chromosomen worden bij de man 'XY' genoemd en bij de vrouw 'XX', want de vorm van de chromosomen lijken op deze letters.. Het Y chromosoom draagt de genen die de mannelijkheid bepalen, terwijl het X chromosoom de genen draagt die de vrouwelijkheid bepalen.

De vorming van een nieuwe mens begint met de kruiscombinatie van één van deze chromosomen, die in mannen en vrouwen in paren bestaan. Bij vrouwen zijn beide delen van de geslachtscel die zich tijdens de ovulatie splitst, dragers van het X chromosoom. De geslachtscel van de man, daar en tegen, produceert twee verschillende soorten sperma, één die X chromosomen bevat en de ander die Y chromosomen bevat. Als een X chromosoom van een vrouw samensmelt met een X chromosoom van een man dan is de baby een meisje. Als het samensmelt met een zaadcel die een Y chromosoom bevat, is de baby een jongen.

Met andere woorden, het geslacht van de baby hangt af van het soort chromosoom van de man dat met de eicel van de vrouw versmelt.

Van dit alles was niets bekend tot de ontdekking van genetica in de 20ste eeuw. Inderdaad werd er in veel culturen geloofd dat het geslacht van de baby bepaald werd door het lichaam van de vrouw. Dat is dan ook de reden waarom vrouwen er de schuld van kregen als zij van een meisje bevielen.

Veertien eeuwen voordat de menselijke genen ontdekt werden, gaf de Qoer'aan echter informatie dat dit bijgeloof ontkent en verwees naar het feit dat de oorsprong van het geslacht niet afhankelijk is van de vrouw maar afhankelijk is van het zaad dat van de man afkomstig is.

Een bloedklonter hangend in de baarmoeder

Als we de feiten over de vorming van de mens in de Qoer'aan blijven onderzoeken, komen we opnieuw een heel belangrijk wetenschappelijk wonder tegen.

Als het sperma van de man met de eicel van de vrouw versmelt, dan is de essentie van de toekomstige baby, gevormd. Deze ene cel, die in de biologie bekend staat als 'zygoot', zal meteen met deling beginnen en uiteindelijk een 'stuk vlees' worden dat een embryo genoemd wordt. Dit kan natuurlijk door mensen alleen maar gezien worden indien zij gebruik maken van een microscoop.

Het embryo brengt zijn ontwikkelingsperiode niet in een leegte door. Het hangt aan de baarmoeder, net als wortels die via hun uitlopers, stevig in de aarde zijn geworteld. Door deze verbinding, kan het embryo voedingsstoffen, noodzakelijk voor de groei, verkrijgen uit het lichaam van de moeder.¹³

Hier, op dit punt, is een heel belangrijk wonder van de Qoer'aan geopenbaard. Voor de verwijzing naar het embryo dat zich in de baarmoeder van de moeder ontwikkelt, gebruikt Allah het woord 'alaq' in de Qoer'aan:

Lees! In de naam van je Heer, Die (al het bestaande) heeft geschapen. De mens heeft geschapen van een bloedklonter. Lees! En je Heer is de meest Vrijgevige. (Qoer'aan 96:1-3)

De betekenis van het Arabische woord 'alaq' is: iets dat ergens aan hangt'. Het woord wordt letterlijk gebruikt om bloedzuigers te beschrijven die aan een lichaam hangen en vast klitten, om bloed op te zuigen.

Het gebruik van een zo passend woord om de ontwikkeling van een embryo in de baarmoeder te beschrijven, bewijst weer opnieuw dat de Qoer'aan het woord van Allah, de Heer der Werelden, is.

Het bedekken van de spieren over de beenderen

Andere belangrijke informatie die in de verzen van de Qoer'aan wordt gegeven is m.b.t. de ontwikkelingsstadia van een mens in de baarmoeder. Er wordt in de verzen verklaard dat in de baarmoeder, de beenderen zich het eerst ontwikkelen, en dan worden de spieren die hen omkleden, gevormd.

Toen vormden Wij het mengsel van mannelijke en vrouwelijke seksuele afscheiding in een klonter, daarna maakten Wij van de klonter een kleine vleesklomp, dan maakten Wij uit die kleine vleesklomp beenderen, vervolgens bekleedden Wij die beenderen met vlees en dan brachten Wij het voort als een andere schepping. Gezegd dus is Allah, de Beste der Scheppers. (Qoer'aan 23:14)

Embryologie is de tak van wetenschap die de ontwikkeling van het embryo in de baarmoeder bestudeert. Tot voor kort namen embryologen aan dat de beenderen en spieren zich tegelijkertijd in het embryo ontwikkelden. Maar hoog ontwikkeld microscopisch onderzoek, tengevolge van nieuwe technologische ontwikkelingen, heeft laten zien dat de openbaring van de Qoer'aan woord voor woord klopt.

Deze observaties, op microscopisch niveau, laten zien dat de ontwikkelingen in de baarmoeder precies zo plaatsvinden als in de verzen beschreven staat. Eerst verbeent het kraakbeenweefsel van het embryo. Dan komen spiercellen, geselecteerd uit het weefsel rondom de botten bijeen en omwikkelen de beenderen.

Deze gebeurtenis wordt in een wetenschappelijke publicatie getiteld '*Developing Human*', in de volgende bewoordingen beschreven:

Tijdens de zevende week, begint het skelet zich in het lichaam te verspreiden en nemen de beenderen hun bekende vorm aan. Aan het einde van de zevende week en gedurende de achtste week, nemen de spieren hun plaats rond de beenderformaties in.¹⁴

Dus de stadia van de menselijke ontwikkeling die in de Qoer'aan beschreven worden, zijn in perfecte harmonie met de bevindingen van de moderne embryologie.

De drie donkere stadia van de baby, in de baarmoeder

In de Qoer'aan staat dat de mens in drie stadia in de baarmoeder wordt geschapen:

Hij heeft jullie in de baarmoeders van jullie moeders geschapen, schepping na schepping in drie sluiers van duisternis, zo is Allah, jullie Heer. Aan Hem is het Koninkrijk. Geen heeft het recht om aanbeden te worden, behalve Hij. Hoe kunnen jullie je dan afkeren? (Qoer'aan 39:6)

Zoals begrepen kan worden, wordt in dit vers verteld dat de mens in de baarmoeder in drie verschillende stadia geschapen wordt. De moderne biologie heeft inderdaad ontdekt, dat de embryologische ontwikkeling van de baby op drie verschillende plaatsen in de baarmoeder plaatsvindt. Tegenwoordig is dit onderwerp basiskennis geworden, in alle embryologische handboeken die op de medische faculteit bestudeerd worden. Bijvoorbeeld in Basic Human Embryology, een basisboek op het gebied van de embryologie, wordt dit feit als volgt beschreven:

"Het leven in de baarmoeder bestaat uit drie stadia; pre-embryonisch, de eerste tweeënhalve week; als embryo, tot hetteinde van de achtste week; en als foetus, van de achtste week tot de bevalling."¹⁵

Deze fasen verwijzen naar de verschillende ontwikkelingsstadia van de baby. Samengevat zijn de hoofdkenmerken van deze ontwikkelingsstadia, de volgende:

-Pre-embryonische fase:

in deze fase groeit de zygoot door deling en als het een hoopje cellen wordt, begraaft het zichzelf in de wand van de baarmoeder. Terwijl zij doorgroeien, verdelen de cellen zichzelf in drie lagen

-Embryologische fase:

de tweede fase duurt vijf en een halve week. Gedurende deze periode wordt de baby 'embryo' genoemd. In dit stadium beginnen de belangrijkste organen en systemen van het lichaam, vanuit de lagen van de cellen te verschijnen.

-Foetale fase:

vanaf deze fase, wordt het embryo 'foetus' genoemd. Deze fase begint in de achtste week van de zwangerschap en duurt tot het moment van bevalling. De speciale eigenschap van dit stadium is dat de foetus er als een mens uitziet, met een gezichtje, handjes en voetjes. Hoewel het in het begin slechts 3 cm lang is, zijn al zijn organen aanwezig. Deze fase duurt ongeveer 30 weken en de ontwikkeling gaat door tot de week van bevalling. Informatie over de ontwikkeling in de baarmoeder zijn bekend geworden door observaties met moderne hulpmiddelen. Net als zoveel andere wetenschappelijke feiten, trekt Allah echter op een wonderbaarlijke manier, onze aandacht naar deze informatie, in de verzen van de Qoer'aan. Het feit dat er zulke gedetailleerde en accurate informatie in de Qoer'aan werd gegeven in een tijd dat mensen maar weinig kennis over medische zaken hadden, is een duidelijk bewijs dat de Qoer'aan niet het woord van de mens is maar het woord van Allah.

MOEDERMELK

Moedermelk, een ongeëvenaard mengsel, door Allah geschapen, is zowel een uitstekende voedingsbron voor de pasgeboren baby, als een substantie die de weerstand tegen ziektes vergroot. Zelfs kunstmatige

babyvoeding, die door de hedendaagse technologie gemaakt wordt, kan deze verbazingwekkende voedingsbron, niet vervangen.

Elke dag worden er nieuwe voordelen van de moedermelk t.b.v. de baby, ontdekt. Eén van de feiten die de wetenschap over moedermelk ontdekt heeft, is dat geven van borstvoeding tot twee jaren na de geboorte, erg veel voordelen heeft.¹⁶ Allah heeft ons, veertienhonderd

jaar geleden, deze belangrijke informatie, die onlangs door de wetenschap ontdekt is, in het vers '...het spenen is gedurende twee jaar...' gegeven.

En Wij hebben de mens verplicht om (goed en plichtsgetrouw) voor zijn ouders te zijn. Zijn moeder baarde hem in zwakheid en pijn over zwakheid en pijn en zijn spenen is gedurende twee jaren – Dank daarom Mij en jullie ouders, - en bij Mij is de uiteindelijke bestemming. (Qoer'aan 31:14)

DE IDENTITEIT VAN DE VINGERAFDRUK

Terwijl er in de Qoer'aan gezegd wordt dat het voor Allah gemakkelijk is om de mens na de dood weer tot leven te brengen, worden de vingerafdrukken van de mens in het bijzonder benadrukt:

Ja, Wij zijn in staat om de toppen van zijn vingers weer volmaakt in elkaar te zetten. (Qoer'aan 75:4)

De nadruk op de vingertoppen heeft een hele speciale betekenis. Dit is zo, vanwege het feit dat de vorm en de details van elke vingerafdruk, uniek voor de betreffende persoon zijn. Iedereen die leeft of ooit in deze wereld heeft geleefd, heeft een uniek paar vingerafdrukken.

Verder is het zo dat zelfs tweelingen die dezelfde DNA reeks hebben, hun eigen set vingerafdrukken hebben. Vingerafdrukken krijgen voor de geboorte hun definitieve vorm en blijven gedurende hun hele leven hetzelfde, tenzij er blijvende littekens op voorkomen. Dit is dan ook de reden waarom vingerafdrukken als belangrijk bewijsmateriaal geaccepteerd worden, want zij kunnen maar één eigenaar hebben, en de wetenschap van de vingerafdrukken wordt als enige identificatiemethode gebruikt, waar geen vergissingen in voor kunnen komen.

Deze eigenschap van de vingerafdrukken is pas aan het einde van de 19de eeuw ontdekt. Hiervoor beschouwde de mensen de vingerafdrukken als slechts gewone groefjes, zonder er een specifiek belang of betekenis aan te geven. Maar in de Qoer'aan verwijst Allah naar de vingerafdrukken, waar nooit iemand in die tijd op gelet had en vestigt onze aandacht op hun belang – een belang dat pas tegenwoordig begrepen wordt.

DE INFORMATIE DIE IN DE QOER AAN OVER DE TOEKOMST WORDT GEGEVEN INLEIDING

Een ander wonderbaarlijk aspect van de Qoer'aan is, dat het over een aantal gebeurtenissen heeft verhaald, die in de toekomst zullen plaatsvinden. Het uitkomen van deze gebeurtenissen in de loop der jaren, is één van de bewijzen dat de Qoer'aan het woord van Allah is.

DE OVERWINNING VAN BYZANTIUM

Een belangrijke openbaring over de toekomst kan in de Qoer'aan gevonden worden in de eerste verzen van Soera ar-Roem, die naar het Byzantijnse keizerrijk, het oostelijke deel van het late Romeinse rijk, verwijzen. In deze verzen staat dat het Byzantijnse rijk te maken had gehad met een grote nederlaag, maar dat het ook spoedig de overwinning zou proeven.

Alif-Lam-Mim. De Romeinen zijn verslagen in een buurland en zij zullen na hun verlies de overwinnaars zijn. Tussen drie en negen jaar. Het besluit over deze zaak, voor en na (deze gebeurtenis) ligt uitsluitend bij Allah. En op die dag zullen de gelovigen zich verheugen. (Qoer'aan 30:1-4)

Deze verzen zijn geopenbaard, rond 620 na chr., bijna zeven jaar na een grote nederlaag van het christelijke Byzantium, toegebracht door de Perzische afgodsdienaren. In de verzen werd er geopenbaard dat Byzantium spoedig zou overwinnen. Maar op dat moment had Byzantium zo'n zwaar verlies geleden dat het zelfs onmogelijk leek dat ze zouden overleven, laat staan zouden overwinnen.

En niet alleen de Perzen maar ook de Avaren, Slaven en Lombardijnen vormden een ernstige bedreiging voor het Byzantijnse rijk. De Avaren waren zelfs zo ver gekomen dat ze voor de muren van Constantinopel stonden. De Byzantijnse keizer Heraclius had bevolen het goud en zilver uit de kerken tot geld om te laten smelten teneinde op die manier de kosten van zijn leger te kunnen betalen. Toen dit onvoldoende bleek, werden zelfs de bronzen beelden omgesmolten en tot geld geslagen. Vele gouverneurs waren tegen de Keizer Heraclius in opstand gekomen, en het keizerrijk stond op het punt in te storten. Mesopotamië, Celicië, Syrië, Palestina, Egypte en Armenië, gebieden die eerder tot Byzantium behoorden, werden door de Perzische afgodsdienaren veroverd.¹⁷

Kortom, iedereen dacht dat het Byzantijnse rijk vernietigd zou worden. Maar precies op dat moment werden de eerste verzen van Soera ar-Roem geopenbaard, waarin aangekondigd werd dat Byzantium binnen een paar jaar zou overwinnen. Deze overwinning leek zo onmogelijk dat de Arabische polytheïsten dachten dat de overwinning die in de Qoer'aan aangekondigd werd, nooit verwezenlijkt zou worden.

Ongeveer zeven jaar na de openbaring van de eerste verzen van Soera Roem, vond er in december 627 na chr. in Nineveh, een beslissende slag plaats tussen Byzantium en het Perzische rijk. Op dat moment versloeg het Byzantijnse leger onverwacht de Perzen. Een paar maanden later moesten de Perzen een overeenkomst met Byzantium sluiten. Deze overeenkomst verplichtte hen om de territoria die zij ingenomen hadden, terug te geven.¹⁸

Uiteindelijk werd, wonderbaarlijk, "de overwinning van de Romeinen" die Allah in de Qoer'aan had aangekondigd, werkelijkheid.

Een ander wonder dat in deze verzen is geopenbaard, is de aankondiging van een geografisch feit, dat niemand in die tijd had kunnen weten.

In het derde vers van Soera ar-Roem, wordt ons verteld dat de Romeinen verslagen werden in de laagste streek van de aarde. De uitdrukking, in het Arabisch 'adna al ard', wordt in vele vertalingen omschreven als 'een plaats in de buurt'. Maar dit is niet de letterlijke betekenis van de oorspronkelijke uitdrukking, maar eerder een symbolische omschrijving daarvan. Het woord Adna in het Arabisch komt van het woord 'deni' dat "laag" betekend en 'Ard' betekent "wereld". Daarom betekent de uitdrukking "Adna al Ard" de laagste plaats in de wereld.

Sommige uitleggers van de Qoer'aan, die de nabijheid, voor de Arabieren, van de betreffende streek, in overweging nemen, geven de voorkeur aan de meest 'nabije' betekenis van het woord. Maar de eigenlijke betekenis van het woord duidt op een belangrijk geologisch feit dat men praktisch onmogelijk kon weten in de tijd dat de Qoer'aan geopenbaard is. Het is namelijk zo dat als we naar de laagste streek op aarde zoeken, we bij de Dode Zee uitkomen, en dat is precies het gebied waar de Byzantijnen verslagen werden.

Interessant is, dat de cruciale fasen van de gevoerde oorlog tussen het Byzantijnse rijk en de Perzen, waarbij de Byzantijnen werden verslagen en Jeruzalem werd verloren, in werkelijkheid plaats heeft gevonden in de laagvlakte van de Dode Zee. Deze laagvlakte bevindt zich op een drielandenpunt tussen Syrië, Palestina en Jordanië. De Dode Zee ligt 395 meter onder zeeniveau en is werkelijk het laagste punt van de aarde.

Dit betekent dat de Byzantijnen op het laagste punt ter wereld verslagen werden, net zoals het in het vers staat.

Belangrijk hier is dat de diepte van de Dode Zee slechts door middel van moderne meettechnieken vastgesteld kon worden. Daarvoor was het voor iemand onmogelijk te weten dat het, het laagste punt ter wereld was. Maar deze regio wordt in de Qoer'aan beschreven als 'het laagste punt ter wereld'. Dit geeft dus verder bewijs dat de Qoer'aan het woord van Allah is.

DE HISTORISCHE WONDEREN VAN DE QOER AAN HET WOORD 'HAMAN' IN DE QOER'AAN

De informatie die in de Qoer'aan, over het oude Egypte wordt gegeven, openbaart veel historische feiten die tot voor kort onbekend waren. Deze feiten laten ons ook zien dat ieder woord in de Qoer'aan met een duidelijke wijsheid geopenbaard is.

Haman is iemand wiens naam in de Qoer'aan, samen met die van de farao, genoemd wordt. Hij wordt op zes verschillende plaatsen inde Qoer'aan vermeld, als één van de naaste mannen van de farao.

Opvallend is dat de naam Haman nooit in die delen van de Thora wordt genoemd die over het leven van Moesa {Mozes} gaan. Maar de vermelding van de naam Haman, als de helper van de Babylonische koning, die ongeveer 1100 jaar na Moesa vele wreedheden tegen de Israëlieten begaan heeft, kan gevonden worden in de laatste hoofdstukken van het Oude Testament

Sommige niet-moslams verkondigen dat de Profeet Mohammed (vrede zij met hem) de Qoer'aan geschreven heeft door het kopiëren van de Thora en de Bijbel. Zij beweren tevens dat hij tijdens dit proces, enige onderwerpen die een relatie hebben met deze boeken, incorrect in de Qoer'aan heeft overgebracht. De

absurditeit van deze beweringen is aangetoond toen het Egyptisch hiërogliefen alfabet, ongeveer tweehonderd jaar geleden, ontcijferd werd en de naam 'Haman' in de oude geschriften ontdekt werd.

Tot de 18de eeuw konden de geschriften en inscripties van het Oude Egypte niet begrepen worden. De taal van het Oude Egypte was hiërogliefisch, die de eeuwen, overleefde. Maar met de verspreiding van het christendom en door andere culturele invloeden, in de tweede en derde eeuw na Christus, raakte in Egypte zowel het oude geloof als het hiërogliefenschrift in verval. Het laatste voorbeeld van de toepassing van het hiërogliefenschrift, is een inscriptie gedateerd: 394 na Christus. Daarna was de taal vergeten, niemand kon het meer lezen of begrijpen. En deze situatie duurde voort tot ongeveer 200 jaar geleden.

Het geheim van de Egyptische hiërogliefen werd in 1799 opgelost door de ontdekking van een plaquette die de 'Steen van Rosette' werd genoemd. Deze plaquette dateerde uit het jaar 196 voor Christus. Het belang van deze inscriptie was dat het in drie verschillende geschriften geschreven was: hiërogliefen, demotisch (een eenvoudige vorm van het oude Egyptische hiëratische schrift) en Grieks. Met behulp van het Griekse schrift werd het oude Egyptische schrift ontcijferd. De vertaling van de inscriptie werd voltooid door de Fransman, Jean-François Champollion. Hierdoor werden een vergeten taal en gebeurtenissen in kwestie, wederom belicht en werd er veel duidelijk over de beschaving, godsdienst en het sociale leven van het oude Egypte.

Door het ontcijferen van de hiërogliefen, werd een belangrijk stukje informatie duidelijk: de naam 'Haman' werd inderdaad in de Egyptische inscripties genoemd. Deze naam verwees naar een monument in het Hofmuseum in Wenen.¹⁹

In het woordenboek van de Mensen van het Nieuwe Rijk, dat gemaakt werd op basis van de hele verzameling inscripties, wordt Haman omschreven als 'het hoofd van de steenhouwers'.²⁰

Het resultaat openbaart een belangrijke waarheid. In tegenstelling tot de valse beweringen van de tegenstanders van de Quer'aan, was Haman iemand die in Egypte ten tijde van Moesa leefde, en in de nabijheid van de farao verkeerde, hij was betrokken bij het werk in de bouw, net zoals dat in de Quer'aan omschreven staat.

Verder beschrijft het vers in de Quer'aan de gebeurtenis waarin de farao Haman vraagt een toren te bouwen, dit strookt helemaal met de archeologische ontdekkingen:

Farao zei: "O leiders! Ik wil geen andere god voor jullie dan ikzelf, steek dus voor mij (een vuur) aan, O Haman, om (stenen van) klei te bakken en voor mij een liefelijke toren te bouwen zodat ik daarnaar kan kijken (of) om de god van Moesa (te zoeken) en waarlijk, ik denk dat hij (Moesa) één van de leugenaars is." (Quer'aan 28:38)

Tot slot kunnen we zeggen dat het bestaan van de naam Haman in de oude Egyptische inscripties er niet alleen toe leidde dat de bedachte beweringen van tegenstanders van de Quer'aan waardeloos zijn, maar het bevestigde opnieuw het feit dat de Quer'aan van Allah komt. Op een wonderbaarlijke wijze onthult de Quer'aan voor ons de historische informatie, die in de tijd van de Profeet (vzmh) niet beschikbaar was en niet begrepen kon worden.

TITELS VAN EGYPTISCHE HEERSERS IN DE QUER'AAN

Moesa was niet de enige profeet die in Egypte woonde ten tijde van het Oude Egypte. De profeet Joesoef leefde, al lang voor Moesa, in Egypte. We zien een bepaalde parallel als we de verhalen van Moesa en Joesoef lezen. Bij het noemen van de Egyptische heerser, in de tijd van Joesoef, wordt in de Qoer'aan het woord 'malik (koning) gebruikt:

En de koning zei: "Breng hem bij mij zodat ik hem in dienst kan nemen." Toen hij met hem sprak zei hij: "Waarlijk, deze dag ben je bij ons hoog in rang en volledig vertrouwd." (Qoer'aan 12:54)

Daar tegenover wordt de heerser, in de tijd van Moesa, als farao aangeduid:

En voorwaar Wij gaven Moesa negen duidelijke tekenen. Vraag dan de Kinderen van Israël toen hij tot hen kwam, en de Farao tegen hem zei: "O Moesa! Ik denk inderdaad dat jij betoverd bent." (Qoer'aan 17:101)

Historische bronnen, die tegenwoordig beschikbaar zijn, laten ons de reden voor het verschil in nomenclatuur (betiteling) van deze heersers zien. Het woord 'farao' was van oorsprong de naam die aan het koninklijk paleis in het Oude Egypte gegeven werd. De heersers van de oude dynastie gebruikten deze titel niet. Het gebruik van het woord farao, als titel voor de heerser, begon pas in de periode van het 'Nieuwe Rijk' in de Egyptische geschiedenis. Deze periode begon bij de 18de dynastie (1539-1292 voor chr.). En in de 20ste dynastie (945-730 voor chr.) werd het woord farao als respectvolle titel gebruikt.

Daarom komt de wonderbaarlijke aard van de Qoer'aan, hier opnieuw, weer tot uiting: Joesoef leefde ten tijde van het Oude Rijk, en daarom werd het woord 'malik' voor de Egyptische heerser gebruikt, in plaats van farao. Daarentegen leefde Moesa in de tijd van het Nieuwe Rijk, en werd de heerser van Egypte met 'farao' aangeduid.

Zonder twijfel moet men kennis hebben van de geschiedenis van Egypte om een dergelijk onderscheid te kunnen maken. Maar in de vierde eeuw was de geschiedenis van het oude Egypte volledig vergeten, aangezien de hiërogliefen niet meer konden worden begrepen, en pas in de 19de eeuw werden herontdekt. Toen de Qoer'aan geopenbaard werd, was er daarom geen gedetailleerde kennis van de Egyptische geschiedenis beschikbaar. Dit feit is opnieuw een van de talloze stukjes bewijs dat de Qoer'aan het woord van Allah is.

ARCHEOLOGISCHE VONDSTEN BIJ DE STAD IRAM

In het begin van de negentiger jaren kwamen er artikelen in bekende internationale kranten die kopten: 'Legendarische Arabische verloren stad gevonden', de Arabische stad uit de legenden is gevonden', 'Oebar, het Atlantis van het zand. Wat deze archeologische vondst nog fascinerender maakte, was het feit dat er in de Qoer'aan ook naar deze stad is verwezen. Veel mensen, die sindsdien dachten dat de 'Ad' waarover in de Qoer'aan verteld werd, een legende waren of dat hun verblijfplaats nooit gevonden zou kunnen worden, waren hoogst verbaasd over deze ontdekking. De ontdekking van deze stad, die slechts in mondeling overgedragen

verhalen van de Bedoeïen genoemd werd, wekte grote belangstelling en nieuwsgierigheid op. Het was Nicholas Clapp, een amateur-archeoloog, die deze legendarische stad, die in de Qoer'aan genoemd wordt, ontdekte.²¹

Als Arabofiel en de maker van een winnende documentaire, kwam Clapp tijdens zijn onderzoek naar de Arabische geschiedenis een interessant boek tegen. Dit boek was *Arabia Felix*, geschreven in 1932 door de Britse onderzoeker Bertram Thomas. *Arabia Felix* was de Romeinse aanduiding voor het zuidelijke gedeelte van het Arabisch Schiereiland, waar zich tegenwoordig Jemen en een groot deel van Oman bevinden.

De Grieken noemden dit gebied 'Eudaimon Arabia' en de middeleeuwse Arabische geleerden noemden het 'al-Yaman as-Saïda'.²²

Al deze namen betekenen: 'het gelukkige Arabië', want we weten van de mensen, die in oude tijden in die regio woonden, dat ze de gelukkigste mensen van hun tijd waren. Wat is dan de reden voor deze aanduiding?

Hun geluk was gedeeltelijk afhankelijk van hun strategische ligging – zij dienden als tussenpersonen in de specerijhandel tussen India en het noorden van het Arabisch Schiereiland. En de mensen die in dit gebied woonden produceerden en distribueerden 'wierook', een aromatische hars van zeldzame bomen. Deze plant werd in de oude samenlevingen als ontsmettingsmiddel bij talloze religieuze rituelen gebruikt, daarom werd zij hooglijk gewaardeerd. In die tijd was de plant minstens zijn gewicht in goud waard.

De Britse onderzoeker Thomas beschrijft deze 'voorspoedige' stammen uitvoerig en beweerde dat hij, middels één van deze stammen, sporen van de oude stad gevonden had.²³ Deze stad was bij de bedoeïen bekend als Oebar. Tijdens één van zijn reizen, die hij in het gebied had gemaakt, werden hem door bedoeïenen, die in de woestijn leven, uitgesleten sporen getoond en zij beweerden dat deze sporen naar de oude stad Oebar leidden. Thomas die veel belangstelling had voor dit onderwerp, stierf voordat hij zijn onderzoek had kunnen afronden.

Clapp, die onderzocht wat de Britse onderzoeker Thomas geschreven had, was overtuigd van het bestaan van de verloren stad, die in het boek beschreven werd. Zonder tijd te verliezen begon hij met zijn onderzoek.

Clapp probeerde op twee manieren het bestaan van Oebar te bewijzen. Ten eerste vond hij de sporen waarover de bedoeïenen spraken. Hij vroeg NASA om hem satellietfoto's van het gebied te verstrekken. Na een lange strijd wist hij de autoriteiten te overtuigen om foto's van het gebied te maken.²⁴

Clapp ging verder met zijn studie van oude manuscripten en kaarten, in de Huntington Bibliotheek in Californië. Hij had tot doel een kaart van het gebied te vinden. Na een korte zoektocht vond hij er één. Wat hij vond was een kaart, getekend door de Griek-Egyptische geograaf Ptolemius in 200 na chr. Op de kaart was de plaats van een oude stad te zien die in het gebied gevonden werd en wegen die naar die stad leidden.

Ondertussen had hij het nieuws ontvangen dat de foto's door NASA genomen waren. Op de foto's werden een aantal karavaansporen zichtbaar, die met het blote oog moeilijk waar te nemen waren, maar alleen uit de lucht te zien waren. De foto's vergeleek hij met de oude kaart die hij had, en aldus kwam Clapp tot de conclusie die hij zocht n.l.: de sporen op de oude kaart kwamen overeen met de sporen van de satellietfoto's. Uiteindelijk kwamen deze sporen uit in een groot gebied, waarvan men begreep dat het eens een stad geweest was.

Eindelijk was de plaats van de legendarische stad, die het onderwerp is geweest van vele mond op mond verhalen door bedoeïenen, ontdekt. Korte tijd daarna begonnen de opgravingen en de overblijfselen van een oude stad werden onder het zand vandaan gehaald. Aldus werd deze verloren stad omschreven als "Oebar, het Atlantis van het zand."

Wat was nu het bewijs, dat deze stad, de stad van het volk van 'Ad was, die in de Qoer'aan genoemd wordt?

Vanaf het moment dat de overblijfselen onder het zand vandaan tevoorschijn kwamen, werd duidelijk dat deze geruïneerde stad aan de 'Ad toebehoorde en aan de zuilen van Iram, die in de Qoer'aan genoemd werden, want bij de resten die uit het zand tevoorschijn kwamen, waren de torens, waar expliciet in de Qoer'aan naar wordt verwezen. Een deelnemer van het onderzoeksteam dat de opgraving leidde, Dr. Zarins zei gezien het feit dat de torens tot de allesbepalende kenmerken van Oebar behoorden en dat er van Iram bekend was dat het torens of zuilen had, was dit tot dusver het beste bewijs dat de opgegraven stad Iram, de stad van de 'Ad was, die in de Qoer'aan is genoemd. De Qoer'aan omschrijft Iram als volgt:

Heb jij niet gezien hoe jouw Heer met de Aad is omgegaan? Van de stad met zijn pilaren. Zoals nog nooit in het land geschapen is? (Qoer'aan 89:6-8)

Zoals we zien komt de verstrekte informatie in de Qoer'aan over gebeurtenissen in het verleden overeen met historische feiten en dat is opnieuw een bewijs dat de Qoer'aan het woord van Allah is.

HET VOLK VAN SABA EN DE OVERSTROMING VAN ARIM

Het volk van Saba was één van de vier grootste beschavingen die in Zuid-Arabië leefde.

Historische bronnen die over Saba spreken, zeggen meestal dat dit net zo'n cultuur was als die van de Phoeniciërs, een cultuur dus die zich met handel bezighield. In de geschiedenis is het bekend dat de Sabeërs een beschaafd volk waren. Bij inscripties van de heersers van Saba worden woorden als 'herstel', 'toegewijd' en 'opbouwen' vaak gebruikt. De Ma'ribdam, dat één van de belangrijkste bouwwerken van dit volk was, is een belangrijke aanwijzing van het technologische niveau dat dit volk bereikt had. De staat van de Sabeërs had één van de grootste legers van dit gebied. Dankzij haar leger was het land in staat een expansieve politiek te bedrijven. Met de hulp van een hoogstaande cultuur en het leger was de Saberische staat in die tijd beslist één van de supermachten van dat gebied..

Het buitengewone sterke leger van de Saberische staat wordt ook in de Qoer'aan beschreven. Een uitspraak van de bevelhebbers van het Saberische leger die in de Qoer'aan staat, laat zien hoe groot het zelfvertrouwen was, dat het leger had. De bevelhebbers zeggen tegen de vrouwelijke heerser (koningin) van de staat:

Zij zeiden: "Wij hebben veel kracht en grote kwaliteiten voor de oorlog, maar jij bent het die het bevel moet voeren, denk dus na wat je zult bevelen." (Qoer'aan 27:33)

De hoofdstad van Saba was Ma'rib, die door de gunstige geografische positie behoorlijk welvarend was. De hoofdstad lag heel dicht bij de rivier Adhanah. Het punt waar de rivier Jabal Balaq bereikte, was zeer geschikt om een dam te bouwen. Door gebruik te maken van deze omstandigheid, bouwde het volk van Saba op deze plek een dam, terwijl hun beschaving nog maar pas gevormd was en zij begonnen met irrigatie. Zij

bereikten beslist een hoog welvaartsniveau. De hoofdstad, Ma'rib, was één van de best ontwikkelde steden van die tijd. De Griekse schrijver Plinius, die het gebied bezocht had, was er zeer lovend over, en vertelde ook hoe groen dit gebied was.²⁵

De hoogte van de Ma'ribdam was 16 meter, de breedte 60 meter en de lengte 620 meter. Volgens berekeningen was het totale gebied dat door middel van de dam bevoeid kon worden, 9.600 hectaren, waarvan 5.300 tot de zuidelijke vlakte behoorde en het resterende deel tot de noordelijke vlakte. Deze twee vlakten worden in de inscripties van Saba omschreven als " Ma'rib en de twee vlakten".²⁶ De uitdrukking van de Qoer'aan: "Twee tuinen aan de rechterhand en de linkerhand " verwijst naar de tegenoverliggende tuinen en wijngaarden in deze twee valleien. Dankzij deze dam en haar bevoeiingssysteem, werd het gebied beroemd als het best bevoeide en vruchtbaarste gedeelte van Jemen. De Fransman J. Holevy en de Oosterrijker Glaser hebben uit documenten bewezen dat de Ma'ribdam sinds de oudheid bestond. In documenten, geschreven in het Himerdialect, staat dat deze dam zorgde voor een hoge productie in het gebied.

Als we de Qoer'aan in het licht van de boven genoemde historische data onderzoeken, zien we dat er een opvallende overeenstemming is. Archeologische vondsten en historische data bevestigen beiden wat in de Qoer'aan staat. Zoals in het vers staat, luisterden deze mensen niet naar de vermaningen van hun profeet en verwierpen zij ondankbaar het geloof, tenslotte werden zij met een vreselijke overstroming bestraft. Deze overstroming is in de Qoer'aan in de volgende verzen beschreven:

Voorwaar er was voor Saba een teken in hun woonplaats, - twee tuinen aan de rechterhand en aan de linker (en er werd tegen hen gezegd) "Eet van de voorziening van jullie Heer en wees Hem dankbaar, een welvarend land en Vaak-Vergevende Heer." Maar zij keerden zich ervan af, dus stuurden Wij aan hen een vloed die van de dam werd losgelaten en Wij veranderden hun twee tuinen in tuinen die bitter, slecht fruit voortbrachten en tamarinden en een paar lotusbomen. Zo zetten Wij het hun betaald omdat zij ondankbare ongelovigen waren. En nooit zetten Wij het op deze manier betaald tenzij zij ondankbaren zijn. (Qoer'aan 34:15-17)

In de Qoer'aan wordt de straf die naar het volk van Saba gestuurd wordt, 'Sayl al-Arim' genoemd, dit betekent 'de overstroming van Arim'. De uitdrukking in de Qoer'aan vertelt ons ook over de manier waarop de ramp plaatsvond. Het woord 'arim' betekent dam of barrière. De uitdrukking 'Sayl al-arim' betekent dus een overstroming door een dam- of dijkdoorbraak. Islamitische commentatoren hebben de tijd en plaats van deze gebeurtenis kunnen aanduiden, geleid door de uitdrukkingen die in de Qoer'aan over de overstroming van Arim gebruikt wordt. Maudoedi schrijft in zijn commentaar:

"Zoals ook in de uitdrukking Sayl al-arim gebruikt is, wordt het woord arim afgeleid van het woord arimen, dat in het dialect van Zuid-Arabië, dam of barrière betekent. In de in Yemen opgegraven ruïnes, zag men dat dit woord in deze betekenis vaak werd gebruikt. In de inscripties die bijvoorbeeld door de Abessijnse koning uit Jemen Ebrehe (Abraha) verordend waren, werd dit woord na de restauratie van de grote muur in Ma'rib in 542-3 na chr. steeds weer in de betekenis van dam (barrière) gebruikt. De uitdrukking Sayl al-arim betekent dus: een overstroming veroorzaakt door een doorbraak van een dam.

en Wij veranderden hun twee tuinen in tuinen die bitter, slecht fruit voortbrachten en tamarinden en een paar lotusbomen.

Dat wil zeggen dat na het instorten van de damwand, het gehele land onder water gelopen was. De kanalen die door het Volk van Saba gegraven waren en de wand die bij het bouwen tussen de barrières tussen de bergen was geconstrueerd, werden vernietigd en het irrigatiesysteem ging verloren. Het resultaat hiervan was, dat het gebied, dat vroeger op een tuin leek, in een jungle veranderde. Er was geen fruit meer behalve wat kersachtig fruit van kleine stronkachtige bomen."²⁷

De christelijke archeoloog Werner Keller, schrijver van het boek: "En de Bijbel had toch gelijk (Und die Bible hat doch recht), neemt aan dat de overstroming van Arim heeft plaats gevonden op de manier zoals dit in de Qoer'aan is beschreven. Hij beschreef dat het bestaan van een dergelijke dam en de vernietiging van het hele land door die doorbraak, het bewijs is, dat het voorbeeld dat in de Qoer'aan is gegeven over de mensen van de tuin, inderdaad heeft plaats gevonden."²⁸

Na de ramp van de Arim overstroming veranderde de regio in een woestijn en het Volk van Saba verloor, met het verdwijnen van de agrarische landerijen haar belangrijkste bron van inkomsten. Het volk, dat geen acht sloeg op de oproep van Allah en niet in Hem geloofde en Hem niet dankbaar was, werd uiteindelijk door een dergelijke ramp bestraft.

DE ARCHEOLOGISCHE VONDSTEN VAN DE THAMOED

Van de volkeren die in de Qoer'aan genoemd worden, zijn de Thamoed het volk waarover we tegenwoordig het meeste weten. Historische bronnen onthullen dat er echt een volk heeft bestaan wat de Thamoed heette.

Van de gemeenschap al-Hijr, die in de Qoer'aan wordt genoemd, wordt aangenomen dat het hetzelfde volk is als de Thamoed. De andere naam van de Thamoed was Ashab al-Hijr. Het woord Thamoed is dus de naam van het volk terwijl de stad Al-Hijr één van die steden is, die door dit volk gesticht zijn. De beschrijvingen van de Griekse geograaf Plinius stemmen hier mee overeen. Plinius schreef dat Domatha en Hegra de plaatsen waren waar de Thamoed woonden en deze plaatsen vormen de huidige stad, Hijr.²⁹

De oudste bronnen die bekend zijn, die naar de Thamoed verwijzen zijn de analen van de overwinning van de Babylonische Koning Sargon de Tweede (achtste eeuw voor Christus), die dit volk tijdens een veldtocht, in het noorden van Arabië, versloeg. De Grieken verwijzen ook naar dit volk met de naam "Tamoedaei". Ze verdwenen volledig, ongeveer 400-600 na chr, voordat de Profeet Mohammed verscheen.

In de Qoer'aan worden de 'Ad en Thamoed altijd tegelijkertijd genoemd. Verder adviseren de verzen de Thamoed, om de waarschuwing en vernietiging van de 'Ad ter harte te nemen. Dit laat zien dat de Thamoed beschikte over gedetailleerde informatie over de 'Ad.

"En gedenk dat Hij jullie tot de opvolgers van de 'Ad heeft gemaakt en je bewoners in het land heeft gegeven en jullie bouwden voor jezelf paleizen op de vlakten en groeven huizen uit de bergen. Overdenk dus de gunsten van Allah en sticht geen onheil op aarde. (Qoer'aan 7:74)

CONCLUSIE DE QOER'AAN IS HET WOORD VAN GOD

Alles wat we tot dusver gezien hebben, is de illustratie van één duidelijk feit: n.l. dat de Qoer'aan een boek is dat nieuws bevat, waarvan is bewezen en alsnog bewezen zal worden, dat het de waarheid is. Feiten over wetenschappelijke onderwerpen en het nieuws dat over het verleden en de toekomst gegeven is, feiten die niemand in die tijd kon weten, werden in zijn verzen verkondigd. Het is onmogelijk dat men dat allemaal in die tijd, met dat niveau van kennis en wetenschap, kon weten. Het is helder dat dit een duidelijk bewijs is dat de Qoer'aan niet het woord van de mens is. De Qoer'aan is het woord van de Almachtige, Allah, de Schepper van alles en van de Ene Die alles met zijn kennis omringt. In een vers zegt Allah in de Qoer'aan:

Bekijken zij de Qoer'aan dan niet nauwkeurig? Als het van een ander dan van Allah was geweest, hadden zij daar zeker veel tegenstrijdigheden in gevonden. (Qoer'aan 4:82)

Er staan geen tegenstrijdigheden in de Qoer'aan, maar ook ieder stukje informatie dat het bevat, openbaart steeds weer, iedere dag weer, een wonder van dit goddelijke boek. Dit staat de mens te doen: volg dit goddelijk boek, dat door Allah geopenbaard is, en ontvang het als Zijn ene en Zijn enige leiding. In een ander vers roept Allah ons op:

En deze Qoer'aan is niet iets dat ooit gemaakt kan worden door iemand anders dan Allah, maar het is een bevestiging van (de openbaring) die hiervoor was en een volledige uitleg van het Boek waar geen twijfel in is, van de Heer van de werelden. Of zeggen zij: "Hij heeft het afgedwongen?" Zeg: "Breng dan een soera gelijk eraan en roep iedereen aan die jullie kennen, naast Allah, als jullie waarachtig zijn!" (Soera 10:37-38)

En dit is een gezegend boek dat Wij hebben neergezonden, volg het dus en vrees Allah dat jullie de genade mogen ontvangen. (Soera 6:155)

DE MISVATTING VAN DE EVOLUTIE INLEIDING

We hebben een aantal wonderen van het Boek van Allah besproken, het Boek dat Hij als leiding en waarschuwing naar de mensheid heeft gestuurd. Met deze wonderen heeft Allah ons vele tekenen, dat de Qoer'aan het Boek van de Waarheid is, gegeven en Hij nodigde de mensen uit om erover na te denken. Eén van de belangrijkste onderwerpen waar Allah in de Qoer'aan naar verwijst, is de erkentelijkheid van de mens voor de talloze tekenen van de schepping op de aarde en de waardering van de mensen voor Zijn macht, door deze te gedenken. Tegenwoordig zijn er echter verschillende ideologieën die de mensen het Feit van de Schepping willen doen vergeten en zij trachten hen door ongegronde ideeën, te scheiden van hun religie.

De meest kenmerkende van deze ideologieën is het materialisme.

Het Darwinisme, d.w.z. de evolutietheorie, is de belangrijkste theorie die door het materialisme, vanwege zijn zogenaamde wetenschappelijke basis voor zijn eigen doeleinden, wordt geaccepteerd. Deze theorie, die

beweert dat het leven door toeval, uit anorganisch materiaal is ontstaan, is feitelijk ten ondergegaan toen werd bevestigd dat het universum door Allah geschapen is.

Het is Allah Die het universum geschapen heeft en Die het tot in het kleinste detail ontworpen heeft. Daarom is het onmogelijk dat de evolutietheorie, die beweert dat levende wezens niet door Allah geschapen zijn maar het product zijn van toevallige gebeurtenissen, waar is.

Het is dan ook niet verbazend, dat als we naar de evolutietheorie kijken, deze door de wetenschappelijke bevindingen wordt weerlegd. Het ontwerp van het leven is buitengewoon ingewikkeld en iets dat sensationeel is. In de anorganische wereld kunnen we bijvoorbeeld onderzoeken hoe gevoelig het evenwicht is, waarvan de atomen afhankelijk zijn. Verder kunnen we in de organische wereld zien in wat voor een ingewikkelde ontwerpen deze atomen bij elkaar worden gebracht, en welke buitengewone mechanismen en structuren er zijn, zoals proteïnen, enzymen en cellen, die te samen met de atomen gemaakt zijn. Dit buitengewone ontwerp in het leven, ontzenuwde, aan het einde van de 20ste eeuw, het Darwinisme. We hebben dit onderwerp zeer uitvoerig in sommige van onze andere boeken besproken en zullen dit blijven doen. Maar we denken dat, gezien het belang ervan, het nodig is om ook in dit boek een korte samenvatting te geven.

De wetenschappelijke ondergang van het Darwinisme

Hoewel de doctrine helemaal tot de oude Grieken teruggaat, boekte de evolutietheorie pas in de 19de eeuw, op grote schaal winst. De belangrijkste ontwikkeling die er voor zorgde dat de theorie het topic van de wetenschappelijke wereld werd, was het boek van Charles Darwin *'The Origin of Species'*, uitgegeven in 1859. In dit boek ontkende Darwin dat de verschillende levende soorten op aarde afzonderlijk door Allah geschapen waren. Volgens Darwin hadden alle levende wezen een gemeenschappelijke voorouder en onderscheidden zij zich in de loop der tijd door kleine veranderingen.

De theorie van Darwin is niet op concrete wetenschappelijke vondsten gebaseerd; zoals hij zei, was het slechts een 'aanname' een 'veronderstelling'. Verder bekent Darwin in het lange hoofdstuk van zijn boek, getiteld 'Moeilijkheden van de theorie', dat de theorie faalde in het geven van antwoord op veel kritische vragen.

Darwin vestigde al zijn hoop op de nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen waarvan hij dacht dat die 'de moeilijkheden van de theorie' zouden oplossen. Maar in tegenstelling tot zijn verwachtingen, vergrootten de wetenschappelijke ontdekkingen de dimensie van deze moeilijkheden.

De nederlaag van het Darwinisme ten opzichte van de wetenschap kan in drie basisonderwerpen worden herzien:

- 1) De theorie kan op geen enkele wijze verklaren hoe het leven op aarde is ontstaan.
- 2) Er is geen wetenschappelijk bewijs dat aantoonde dat de 'evolutionaire mechanismen' waar de theorie vanuit gaat, enige kracht hebben, om hoe dan ook te evolueren.
- 3) Het archief van fossielen bewijst volledig het tegenovergestelde van de veronderstellingen, waar de evolutietheorie van uitgaat.

In dit gedeelte zullen we een algemeen overzicht van deze drie basispunten geven.

De eerste onneembare stap: De oorsprong van het leven

De evolutietheorie veronderstelt dat alle levende soorten zich uit één enkele cel hebben ontwikkeld, een cel die 3,8 miljard jaar geleden op de primitieve aarde verscheen. Er zijn een aantal vragen die de theorie niet kan beantwoorden, n.l., hoe kon, als deze evolutie echt heeft plaats gevonden, uit één enkele cel, miljoenen

vormen van complex levende soorten voortkomen, waarom zijn er geen sporen in het fossielenarchief gevonden? Maar het belangrijkste van de eerste stap van dat vermeende evolutionaire proces is te vragen: hoe deze 'eerste cel' is ontstaan.

Aangezien de evolutietheorie de schepping ontkent en geen enkele vorm van bovennatuurlijke inmenging accepteert, houdt het vol dat de 'eerste cel' door toeval binnen de wetten van de natuur, zonder ontwerpplan of regeling, is ontstaan. Volgens de theorie zou uit anorganische stof, door het toeval, een levende cel gevormd zijn. Dit is echter een bewering die zelfs de meest onkwetsbare regels van de biologie geweld aandoet.

" Het leven komt voort uit het leven."

In zijn boek verwijst Darwin nooit naar de oorsprong van het leven. Het primitieve begrip van de wetenschap in zijn tijd baseert zich op de aanname dat levende wezens uit een heel eenvoudige structuur bestonden. Sinds de middeleeuwen was spontane voortplanting een theorie die er van uitgaat dat anorganisch materiaal samenkomt en leven vormt, algemeen geaccepteerd. Men geloofde toen, in het algemeen, dat insecten uit voedselresten voortkwamen en muizen uit graan. Interessante experimenten werden uitgevoerd om deze theorie te bewijzen. Er werd wat graan in een vies stukje doek gelegd, men geloofde dat er na verloop van tijd muizen uit zouden voortkomen. Ook de ontwikkeling van wormen, in vlees, werd als bewijs voor de 'spontane voortplanting', aangenomen. Pas een tijd later begreep men dat wormen niet spontaan uit vlees voortkwamen, maar dat deze door vliegen, in de vorm van larven, vervoerd werden, larven die onzichtbaar waren voor het blote oog.

Zelfs in de periode dat Darwin 'The Origin of Species' schreef, was in de wetenschappelijke wereld, het geloof dat bacteriën uit niet levend materiaal voortkwamen, wijdverspreid geaccepteerd. Maar vijf jaar, nadat het boek van Darwin was uitgegeven, ontzenuwde het werk van Louis Pasteur deze veronderstellingen, waarop de evolutieleer gebaseerd was. Pasteur vatte de conclusie die hij bereikte na tijdrovende experimenten en onderzoeken, als volgt samen:

"De stelling, dat anorganisch materiaal leven kan voortbrengen, is voorgoed geschiedenis geworden.."30

Lange tijd verwierpen de bepleiters van de evolutietheorie, de ontdekkingen van Pasteur. Toen echter via ontwikkelingen in de wetenschap, de ingewikkelde structuur van een levend wezen ontrafeld werd, raakte het idee, dat het leven door het toeval tot stand was gekomen, in een nog grotere impasse.

Niet overtuigende inspanningen in de 20ste eeuw

De eerste evolutionist die zich in de twintigste eeuw met het onderwerp van het ontstaan van het leven ging bezig houden, was de beroemde Russische bioloog Alexander Oparin. Met verschillende theorieën die hij, in de dertiger jaren van de twintigste eeuw, naar voren bracht, wilde hij het bewijs leveren dat de cel van een levend wezen door toeval kon ontstaan. Maar deze studies waren gedoemd te mislukken en Oparin legde de volgende bekentenis af: "Helaas blijft het ontstaan van de cel nog een probleem en feitelijk is dit het meest duistere aspect van de hele evolutietheorie."31

Evolutionistische volgelingen van Oparin probeerden experimenten uit te voeren teneinde het probleem van het ontstaan van het leven op te lossen. De bekendste experimenten zijn uitgevoerd door de Amerikaanse chemicus Stanley Miller in 1953. In een experimentele opstelling combineerde hij gassen, waarvan hij aannam dat ze in de oeratmosfeer van de aarde bestonden en voegde aan het mengsel energie toe. Miller bracht de

synthese van verschillende organische moleculen (aminozuren) die in de structuur van proteïnen aanwezig zijn, tot stand.

Een paar jaar later werd echter duidelijk dat dit experiment, dat toen als een belangrijke stap in de naam van de evolutie werd gezien, ongeldig was. De atmosfeer die in het experiment gebruikt werd, was heel anders dan de werkelijke omstandigheden op aarde.³²

Na een lange stilte bekende Miller dat de atmosfeer in zijn experiment onrealistisch was.³³

Alle evolutionaire inspanningen, om gedurende de gehele 20ste eeuw, de oorsprong van het leven te verklaren, eindigden in een mislukking. De geo-chemicus Jeffrey Bada van het San Diego Scripps Institute, accepteert dit feit in een artikel uitgegeven in *Earth Magazine* in 1998:

Vandaag de dag, nu we de twintigste eeuw verlaten, hebben we nog steeds te maken met het grootste onopgeloste probleem dat we hadden, toen we de twintigste eeuw binnentraden: "Hoe is het leven op aarde ontstaan?"³⁴

De ingewikkelde structuur van het leven

De voornaamste reden waarom de evolutietheorie over de oorsprong van het leven in een dergelijke grote impasse is geraakt, is dat zelfs het eenvoudigste levende organisme nog een ongelooflijke ingewikkelde structuur bevat. De cel van een levend wezen is ingewikkelder dan alle technologische producten die door de mens zijn gemaakt. Zelfs vandaag de dag kan men, in de meest ontwikkelde laboratoria ter wereld, middels het samenbrengen van anorganisch materiaal, geen levende cel maken.

De voorwaarden die nodig zijn voor de vorming van een cel zijn te groot in aantal om door toevalligheden weg te laten redeneren. De waarschijnlijkheid dat proteïnen, de bouwstenen van de cel, toevallig tot synthese komen, is voor een gemiddelde proteïne vervaardigd uit 500 aminozuren, 1 op 10^{950} . In de wiskunde wordt een waarschijnlijkheid die kleiner is dan 1 op 10^{50} als praktisch onmogelijk beschouwd.

Het DNA molecule dat zich in de kern van de cel bevindt en waarin de genetische informatie is opgeslagen, is een ongelooflijke databank. Er is berekend dat als de informatie die in DNA is opgeslagen op papier zou worden gezet, dit een bibliotheek zou vormen bestaande uit een encyclopedie van 900 delen, met ieder 500 pagina's.

Hier doet zich een interessant dilemma voor: het DNA kan zich alleen vermenigvuldigen met behulp van een paar gespecialiseerde proteïnen (enzymen). Maar de vorming van deze enzymen kan alleen verwezenlijkt worden middels de informatie die in het DNA staat. Aangezien zij beiden afhankelijk van elkaar zijn, moeten zij tegelijkertijd bestaan voor de vermenigvuldiging. Dit brengt het scenario, dat het leven door zichzelf wordt gevormd, op een dood punt. Prof. Leslie Orgel, een vermaard evolutionist aan de Universiteit van San Diego, Californië bekende dit feit in september 1994, als een thema in het Tijdschrift Scientific American:

"Het is buitengewoon onwaarschijnlijk dat proteïnen en nucleïnezuren, die beiden een ingewikkelde structuur hebben, op dezelfde plaats en op dezelfde tijd, zijn ontstaan. En dus zullen wij op het eerste gezicht wel tot de conclusie moeten komen, dat het leven nooit uit chemische middelen kan zijn ontstaan.³⁵

Ongetwijfeld is het zo dat als het leven onmogelijk van natuurlijke oorsprong kan zijn ontstaan we wel zullen moeten accepteren dat het leven is "geschapen" op een bovennatuurlijke manier. Dit feit geeft overduidelijk weer dat de evolutietheorie, die als zijn voornaamste doel heeft de schepping te ontkennen, geen waarde heeft.

De denkbeeldige mechanismen van de evolutie

Het tweede belangrijke aspect dat de theorie van Darwin ontkracht, is dat beide concepten die in de theorie als 'evolutionaire mechanismen' naar voren worden gebracht, in werkelijkheid geen evolutionaire kracht hebben.

Darwin baseerde zijn evolutionaire bewering volledig op het mechanisme van de 'natuurlijke selectie'. Het belang dat hij hieraan hechtte, werd duidelijk door de titel van zijn boek: "Het ontstaan der soorten door middel van natuurlijke selectie..."

Natuurlijke selectie houdt in dat die levende wezens die sterker zijn en meer geschikt voor de natuurlijke omstandigheden van hun woonomgeving, in de strijd om het bestaan, zullen overleven. Bijvoorbeeld, als een kudde herten door roofdieren wordt bedreigd, zullen die herten die sneller kunnen rennen, het kunnen overleven. Daardoor zal de kudde herten worden samengesteld, uit de snellere en sterkere individuen. Maar

ongetwijfeld zal dit mechanisme er niet toe bijdragen dat herten gaan evolueren en tot een ander soort transformeren, zoals b.v. in paarden..

Daarom heeft het mechanisme van natuurlijke selectie geen evolutionaire kracht. Darwin was zich hier ook bewust van en moest in zijn boek 'Het ontstaan der soorten' wel verklaren:

"Natuurlijke selectie treedt niet op tenzij er zich een gunstige kans voordoet."³⁶

De invloed van Lamarck

Dus, hoe kunnen die gunstige kansen zich voordoen? Darwin probeerde deze vraag, vanuit het primitieve wetenschappelijke standpunt van zijn tijd, te beantwoorden. Volgens de Franse bioloog Lamarck, die voor Darwin leefde, geven levende wezens eigenschappen, die zij tijdens hun leven verkregen hebben, door aan de volgende en deze accumulatie (opstapeling) van de ene generatie op de andere, vormden nieuwe soorten. Volgens Lamarck hadden giraffen zich bijvoorbeeld, uit antilopen ontwikkeld; doordat zij steeds probeerden de bladeren van hoge bomen te eten, werden hun nekken, generatie na generatie, langer. Darwin beschreef soortgelijke voorbeelden in zijn boek 'Het ontstaan der soorten'. Hij zei bijvoorbeeld, doordat sommige beren in het water gaan om voedsel te zoeken, transformeerden zij, in de loop der tijd, tot walvissen.³⁷

Maar de wetten van de erfelijkheid, ontdekt door Mendel en bevestigd, door de in de 20^e eeuw ontluikende wetenschap van de genetica, hebben de legende van het doorgeven van verworven eigenschappen aan volgende generaties, volledig naar het rijk der fabelen verwezen. Dus de natuurlijke selectie was, als evolutionair mechanisme, niet langer meer in de gunst.

Neo-Darwinisme en mutaties

Teneinde een oplossing te vinden, lanceerden Darwinisten aan het eind van de dertiger jaren van de twintigste eeuw, de 'Moderne Synthetische Theorie' of zoals hij beter bekend staat, het Neo-Darwinisme. Het Neo-Darwinisme voegde mutaties, dit zijn misvormingen in de genen van levende wezens, veroorzaakt door externe factoren- zoals straling of fouten in de vermenigvuldiging-, toe als oorzaak van gunstige variaties, als aanvulling op natuurlijke mutaties.

Tegenwoordig hebben we het Neo-Darwinisme als model voor de evolutie. De theorie houdt vol dat miljoenen levende wezens die op aarde aanwezig zijn, gevormd werden als resultaat van een proces waarbij talloze ingewikkelde organen van deze wezens, zoals oren, ogen, longen en vleugels, mutaties (d.w.z. genetische fouten) zijn ondergaan. Maar er is een duidelijk wetenschappelijk feit dat deze theorie volledig ondermijnd. Mutaties zorgen er niet voor dat levende wezens zich ontwikkelen, in tegendeel, ze doen ze altijd kwaad.

De reden hiervoor is heel eenvoudig; het DNA heeft een heel ingewikkelde structuur en willekeurige veranderingen kunnen het alleen maar schade toebrengen. De Amerikaanse geneticus B.G. Ranganathan legt dit als volgt uit:

Mutaties zijn klein, willekeurig en schadelijk. Ze komen maar sporadisch voor en het beste is als zij geen effect hebben. Deze vier eigenschappen van mutaties houden in dat mutaties niet naar evolutionaire ontwikkeling kunnen leiden. Een willekeurige verandering in een hoog gespecialiseerd organisme is of ineffectief of schadelijk. Een willekeurige verandering in een horloge kan het horloge niet verbeteren.

Waarschijnlijk beschadigt het of is op z'n best zonder effect.. Een aardbeving verbetert een stad niet, het vernietigt het.³⁸

Het is dan ook niet verbazingwekkend dat er tot nu toe nog geen voorbeeld van een nuttige mutatie gezien is, dat wil zeggen een mutatie die een ontwikkeling in de genen bewerkstelligt. Van alle mutaties is bewezen dat zij schadelijk zijn. Nu kan men begrijpen dat mutaties, die als evolutionair mechanisme gepresenteerd worden, eigenlijk een genetische uiting zijn die levende wezens schade toebrengen, en ze mismaakt maken. (Het bekendste effect van mutatie bij mensen is kanker). Ongetwijfeld kan zo'n vernietigend mechanisme onmogelijk een 'evolutionair mechanisme' zijn. Natuurlijke selectie aan de andere kant, kan, zoals Darwin het accepteerde, niets uit zichzelf doen. Dit feit toont ons dus aan dat er in de natuur geen 'evolutionaire mechanismen' bestaan. En omdat er geen evolutionaire mechanismen bestaan kan ook het denkbeeldige proces wat evolutie genoemd wordt, niet plaatsvinden.

Het fossielenarchief: Geen teken van tussenvormen

Het duidelijkste bewijs, dat het door de evolutietheorie gesuggereerde scenario niet heeft plaats gevonden is het fossielenarchief..

Volgens de evolutietheorie stamt elke levende soort van een voorganger af. Een voorafgegane levende soort veranderde in de loop der tijd in iets anders, en alle soorten zijn op die manier ontstaan. Volgens de theorie gaat de overgang geleidelijk, gedurende miljoenen jaren.

Als dit het geval was geweest dan zouden er talloze tussensoorten moeten hebben bestaan en tijdens deze lange overgangperiode geleefd hebben.

Bijvoorbeeld, er zouden in het verleden wat halfvis-half reptielen geleefd moeten hebben die een aantal kenmerken van de reptielen gehad moesten hebben naast de kenmerken van vissen die ze al hadden. Of er hadden reptielvogels bestaan moeten hebben die bij de kenmerken van de reptielen die ze al hadden nog kenmerken van vogels kregen. Want dit zou een overgangsfase zijn, het zouden verminkte, onvolledige, kreupelen levende wezens zijn. Evolutionisten verwijzen naar deze denkbeeldige schepselen, waarvan zij geloven dat die in het verleden geleefd moeten hebben, als de 'tussenvormen'.

Als dit soort dieren echt geleefd zouden hebben dan zouden er miljoenen zo niet miljarden van hen moeten zijn, in verschillende aantallen en soorten. En wat nog belangrijker is, de overblijfselen van deze vreemde soorten zouden in het fossielenarchief aanwezig moeten zijn. In 'Het ontstaan der soorten' legt Darwin uit:

"Als mijn theorie waar is, zouden talloze tussenvormen die de naasten van de soorten van verschillende groepen met elkaar verbonden, beslist moeten hebben bestaan... Daarom kan het bewijs van hun vroegere bestaan, alleen in de overblijfselen van de fossielen gevonden worden."³⁹

De hoop van Darwin is tevergeefs

Maar, hoewel evolutionisten geweldige inspanningen hebben geleverd om, sinds het midden van de negentiende eeuw, overal ter wereld fossielen te vinden, zijn er nog geen tussenvormen ontdekt. Alle fossielen, die in opgravingen naar boven kwamen, laten zien, in tegenstelling tot de verwachting van de evolutionisten, dat het leven op aarde, plotseling en compleet gevormd, verscheen.

Een beroemde Britse paleontoloog, Derek V. Ager, geeft hoewel hij een evolutionist is dit feit toe.

"Het punt wordt duidelijk, dat als we het fossielenarchief gedetailleerd bestuderen, op het niveau van de rangschikkingen van soorten, vinden we, steeds weer opnieuw, niet een geleidelijke evolutie maar een plotselinge explosie van één groep ten koste van een andere.⁴⁰

Dit betekent dat in het fossielenarchief, alle levende soorten plotseling verschenen, terwijl ze compleet gevormd waren, zonder dat er tussendoor sprake was van tussenvormen. Dit is precies tegengesteld aan de veronderstellingen van Darwin. Het is ook een sterk bewijs dat de levende wezens geschapen zijn. De enige uitleg, dat levende soorten opeens en tot op het detail volledig verschenen, zonder evolutionaire voorouder, is dat deze soorten geschapen zijn. Dit feit werd ook door de beroemde evolutionaire bioloog Douglas Futuyma toegegeven:

"Alle mogelijke verklaringen voor de oorsprong van levende wezens, tussen schepping en evolutie, raken uitgeput. Organismen verschenen op deze wereld, of volledig ontwikkeld, of onvolledig. Als dat niet zo was, dan moeten de organismen zich uit eerder bestaande soorten door één of ander proces van verandering, hebben ontwikkeld. Als ze in volledig ontwikkelde staat zijn verschenen, dan moeten zij inderdaad door de één of andere "oppermachtige" intelligentie geschapen zijn.⁴¹

De fossielen laten zien dat levende wezens, volledig ontwikkeld en in een perfecte staat, op de aarde verschenen. Dit houdt in dat 'de oorsprong der soorten' in tegenstelling tot de veronderstellingen van Darwin, de schepping is en niet de evolutie.

Het verhaal van de menselijke evolutie

Het verhaal dat het meest door de verdedigers van de evolutietheorie verteld wordt, is het onderwerp van de oorsprong van de mens. De darwinisten huldigen het standpunt dat de huidige moderne mens uit een soort aapachtig wezen is ontstaan. Zij stellen dat tijdens dit zogenaamde evolutionaire proces, waarvan men denkt dat het 4 tot 5 miljoen jaar geleden begon, zich tussen de moderne mens en zijn voorouders een aantal 'tussenvormen' bevonden. Aan de hand van dit volledig denkbeeldige, scenario wordt er een lijst gemaakt van de vier basiscategorieën:

- 1) Australopithecus
- 2) Homo habilis
- 3) Homo erectus
- 4) Homo sapiens

Evolutionisten noemen de zogenaamde eerste aapachtige voorouders van de mens 'Australopithecus'; dat betekent Zuidelijke Afrikaanse aap. Deze levende wezens zijn eigenlijk niets anders dan een oude apensoort, die nu is uitgestorven. Er is door twee wereldberoemde anatomen uit Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, namelijk Lord Solly Zuckerman en Prof. Charles Oxnard diepgaand onderzoek uitgevoerd onder de verschillende soorten Australopithecus; hieruit bleek dat het een gewone apensoort betrof, die is uitgestorven en geen gelijkenis met de mens vertoonde.⁴²

Evolutionisten classificeren het volgende stadium van de menselijke evolutie als 'homo' dat betekent 'mens'. Volgens de evolutionaire veronderstelling, zijn de levende wezens in de homoserie verder ontwikkeld dan de Australopithecus. Evolutionisten ontwerpen een merkwaardig evolutionair schema door de verschillende fossielen van deze wezens op een bepaalde manier te rangschikken. Dit is een denkbeeldig schema, want het is nooit bewezen dat er een evolutionaire relatie bestaat tussen deze verschillende klassen. Ernst Mayr, één van de

belangrijkste verdedigers van de evolutietheorie in de twintigste eeuw, geeft dit feit toe en zegt dat "de keten tot aan de Homo sapiens, in feite zoek is."⁴³

Door het schetsen van de verbindingsketen, zoals Australopithecus > Homo habilis> Homo erectus> Homo sapiens , impliceren evolutionisten dat elk van deze soort de voorouder van de ander is. Maar recente vondsten van paleoantropologen hebben onthuld dat de Australopithecus, Homo habilis en Homo erectus in verschillende delen van de wereld, maar in dezelfde periode leefden.⁴⁴

Bovendien heeft een bepaald deel van de mensachtigen, geclassificeerd als Homo erectus, geleefd tot de modernste tijd. Homo sapiens neanderthalensis en Homo sapiens sapiens (de moderne mens) hebben in hetzelfde gebied naast elkaar geleefd.⁴⁵

Deze situatie geeft duidelijk weer dat de bewering dat zij voorouders van elkaar zijn, niet op gaat. Een paleontoloog van de Harvard University, Stephen Jay Gould, hoewel zelf een evolutionist, legt deze impasse van de evolutietheorie als volgt uit:

"Wat is van onze evolutionaire ladder overgebleven, als drie bestaande afstammelingen van de mensachtigen (A. Africanus, de Robust Australopithecines en H. Habilis) niet duidelijk van elkaar afstammen? Bovendien vertonen geen van de drie enige evolutionaire ontwikkeling tijdens hun verblijf op aarde."⁴⁶

Kortom, het scenario van de menselijke evolutie, dat men in stand tracht te houden middels talloze tekeningen van wat "half aap half mensachtige" wezens die in de media en lesboeken verschijnen en wat eigenlijk niets anders is dan een middel tot propaganda, is niet meer dan een verhaal zonder wetenschappelijke basis.

Lord Solly Zuckerman, één van de beroemdste en meest gerespecteerde wetenschappers van Groot-Britannië, die gedurende vele jaren onderzoek heeft gedaan naar dit onderwerp en wel in het bijzonder, gedurende vijftien jaren, naar de fossielen van de Australopithecus, concludeerde tenslotte, ondanks het feit dat hij zelf een evolutionist was, dat er in feite geen stamboom van de aapachtige wezens tot de mens bestaat.

Zuckerman heeft ook een interessant "spectrum van de wetenschap" gemaakt. Hij stelde een spectrum van wetenschappen op en rangschikte wetenschappen naar wat hij beschouwde als wetenschappelijk en als niet-wetenschappelijk.

Volgens het spectrum van Zuckerman, zijn de wetenschappen van de chemie en natuurkunde, afhankelijk van concrete informatie, de meest "wetenschappelijke" terreinen. Daarna komen de biologische wetenschappen en tenslotte de sociale wetenschappen. Helemaal aan het einde van het spectrum, beschouwd als het deel dat het "minst wetenschappelijk" is, zien we de concepten van de bovennatuurlijke waarnemingen, zoals telepathie en het zesde zintuig en tenslotte de 'menselijke evolutie'. Zuckerman legt zijn beredenering als volgt uit:

"Als we het gebied van de objectieve waarheid verlaten, komen we terecht in die terreinen van veronderstelde biologische wetenschap, zoals bovennatuurlijke waarneming of de interpretatie van de fossiele geschiedenis van de mens, waar volgens de trouwe (evolutionist) alles mogelijk is – en waar de oprechte gelovige (in de evolutie) soms in staat is om, tegelijkertijd, in verschillende tegenstrijdige zaken te geloven."⁴⁷

De fabel van de menselijke evolutie, blijkt niets anders te zijn dan de vooringenomen interpretaties van enkele opgegraven fossielen., door een aantal mensen die hun eigen theorie blindelings volgen.

De technologie van het oog en het oor

Een ander onderwerp dat door de evolutietheorie onbeantwoord blijft, is de uitmuntende kwaliteit van de waarneming door het oog en het oor.

Laten we, voordat we doorgaan met het onderwerp van het oog, proberen kort antwoord te geven op de vraag "hoe wij zien". Lichtstralen, afkomstig van een object, vallen in spiegelbeeld op de retina (netvlies) van het oog. Hier worden deze lichtstralen door cellen omgezet in elektrische signalen en deze bereiken een kleine plek achter in de hersenen dat het gezichtscentrum wordt genoemd. Deze elektrische signalen worden, na een serie van processen, in dit hersencentrum als afbeelding waargenomen. Met deze technische achtergrond in ons hoofd, kunnen we het één en ander overdenken.

De hersenen zijn uitgesloten van licht. Dat betekent dat het in de hersenen pikdonker is, en dat licht de plek, waar de hersenen zich bevinden, niet bereikt. De plaats, genaamd het gezichtscentrum, is een pikdonkere plek waar geen licht kan komen; het kan zelfs de donkerste plek zijn die u ooit heeft gekend. Maar u neemt in deze pikdonkere duisternis een heldere, lichte wereld, waar. Het beeld dat in het oog gevormd wordt, is zo scherp en duidelijk, dat zelfs de technologie van de 20ste eeuw het niet kan evenaren. Kijk bijvoorbeeld eens naar het boek dat u leest, naar de handen die het vasthouden, til dan uw hoofd op en kijk om u heen. Heeft u ooit, ergens anders, een dergelijk scherp en duidelijk beeld, als dit, gezien? Zelfs het best ontwikkelde televisiebeeldscherm, gemaakt door de grootste televisieproducent ter wereld, kan u niet voorzien in een dergelijk scherp beeld. Dit is een driedimensionaal, een gekleurde en een buitengewoon scherpe afbeelding. Meer dan honderd jaar lang hebben duizenden ingenieurs geprobeerd om deze scherpte te bereiken. Voor dit doel werden fabrieken en kolossale zaken opgericht, werd er veel onderzoek gedaan en werden er plannen en ontwerpen gemaakt. Kijk opnieuw naar een tv-beeldscherm en het boek dat u in uw handen vasthoudt. U zult een groot verschil in scherpte en in onderscheiding waarnemen. Verder geeft het tv-beeldscherm u slechts een tweedimensionale afbeelding terwijl u met uw ogen kijkt naar een driedimensionaal perspectief.

Jarenlang hebben tienduizenden ingenieurs geprobeerd om een driedimensionale tv te maken, die zich kan meten met de zichtkwaliteit van het oog. Ja, ze hebben een driedimensionaal televisiesysteem gemaakt, maar het is onmogelijk daarnaar te kijken zonder een bril op te zetten, bovendien is het slechts een kunstmatige derde dimensie. De achtergrond is vager en de voorgrond lijkt op een papieren ontwerp. Het is nooit mogelijk geweest om een scherp en duidelijk beeld te krijgen zoals dat van een oog. In zowel de camera als de televisie is er verlies van beeldkwaliteit.

Evolutionisten beweren dat het mechanisme, dat dit scherpe en duidelijke beeld produceert, door het toeval gevormd is. Wat zou u denken, als iemand u zou vertellen dat de televisie in uw kamer slechts het resultaat van toeval was, dat al haar atomen "toevallig" samenkwamen en daardoor dit ontwerp, dat een beeld produceert, vormde? Hoe kunnen atomen doen wat duizenden mensen niet kunnen doen?

Als een ontwerp, een primitiever beeld produceert dan dat het oog doet, dan kan dat niet door toeval gemaakt zijn, dan is het heel duidelijk dat het oog en het beeld dat het oog waarneemt, niet door toeval gemaakt zijn. Hetzelfde geldt voor het oor. Het buitenoor vangt de beschikbare geluiden op via de oorschelp en leidt het naar het middenoor; het middenoor versterkt deze geluidsgolven en brengt ze over naar het binnenoor; het binnenoor stuurt deze vibraties naar de hersenen door het te vertalen in elektrische signalen. Net als bij het oog, eindigt de actie van het horen tenslotte in het gehoorcentrum in de hersenen.

De situatie die voor het oog geldt, geldt ook voor het oor. Dat wil zeggen dat de hersenen volledig voor geluid, net als voor licht, zijn afgesloten; er komt geen geluid door. Daarom is er in de hersenen, hoe lawaaierig

het buiten ook is, complete stilte. Echter, de scherpste geluiden worden door de hersenen waargenomen. In uw hersenen, die voor het geluid zijn afgesloten, luistert u naar symfonieën van een orkest, en hoort u al het geluid op een drukke plek. Als echter op dat moment, het geluidsniveau in uw hersenen door een nauwkeurig instrument gemeten zou worden, zal er worden gezien dat daar volledige stilte aanwezig is.

Net als in het geval van afbeeldingen, zijn er tientallen jaren aan inspanning aan vooraf gegaan teneinde te proberen een geluid voort te brengen dat op het origineel lijkt. Het resultaat van deze inspanningen zijn geluidsrecorders hifi systemen en systemen om geluid waar te nemen. Ondanks alle technologie en de duizenden ingenieurs en experts die op dit terrein werkzaam zijn geweest, is er nog geen geluid verkregen wat dezelfde scherpheid en helderheid heeft als het geluid dat door het oor wordt waargenomen. Denk eens aan de hoogste kwaliteit hifi systemen die door de grootste ondernemingen in de muziekindustrie zijn geproduceerd. Zelfs in deze apparaten, is er een bepaald verlies als er geluid wordt opgenomen; of als u uw hifi aanzet, hoort u altijd eerst een sissend geluid voordat de muziek begint. De geluiden die het product zijn van de technologie van het menselijk lichaam zijn echter altijd bijzonder helder en scherp. Een menselijk oor neemt nooit een geluid waar dat door een sissend geluid wordt begeleid of met ruis zoals de hifi dat heeft; het neemt het geluid waar zoals het is; helder en scherp. Zo is het sinds de schepping van de mens. Tot dusver is geen enkel visueel- of opnameapparaat, dat door de mens is gemaakt, zo gevoelig en zo succesvol in het waarnemen van informatie, als het oog en het oor dat zijn.

Maar naast het zien en het horen is hier een ander, nog belangrijker feit.

Aan wie behoort het bewustzijn dat in de hersenen ziet en hoort?

Wie is het die de verleidelijke wereld in de hersenen ziet, naar symfonieën en naar het getjilp van de vogels luistert, en de roos ruikt?

De stimulans die van de ogen, oren en de neus van de mens komen, reizen als electro-chemische zenuwimpulsen naar de hersenen. In biologie- fysiologie- en biochemieboeken kunt u vele details vinden over hoe deze beelden in de hersenen worden gevormd. Maar u zult nooit het belangrijkste feit over dit onderwerp aantreffen. Wie is degene die deze electro-chemische zenuwimpulsen waarneemt zoals beelden, geluiden, geuren en zintuiglijke gebeurtenissen in de hersenen. Er is een bewustzijn in de hersenen dat alles waarneemt, zonder dat daar een oog, een oor of een neus, voor nodig is. Aan wie behoort dit bewustzijn? Ongetwijfeld behoort dit bewustzijn niet tot de zenuwen, tot de vetlaag en tot de neuronen die de hersenen vormen. Dit is dan ook de reden waarom darwinistische materialisten, die geloven dat alles uit materie bestaat, op deze vragen geen antwoord kunnen geven. Want dit bewustzijn is de geest die door Allah is geschapen. De geest heeft noch het oog nodig om beelden waar te nemen, noch het oor om geluiden te horen. Zelfs, heeft het de hersenen niet nodig, om te denken.

Iedereen die dit duidelijke en wetenschappelijke feit leest, zou over de Almachtige, Allah, moeten nadenken, zou Hem moeten vrezen en zou zijn toevlucht bij Hem moeten zoeken. Hij is degene Die het hele universum samendrukt, in een pikdonkere plaats van een paar kubieke centimeter en in een driedimensionale, gekleurde, schaduwrijke en verlichtende vorm.

Een materialistisch geloof

De informatie die we tot dusver gepresenteerd hebben, laat zien dat de evolutietheorie een bewering is die duidelijk van de wetenschappelijke vondsten afwijkt.

De beweringen van de theorie m.b.t. het ontstaan van het leven wijken af van de wetenschap, het evolutionaire mechanisme dat het voorstelt heeft geen evolutionaire kracht. Aldus behoort de evolutietheorie beslist als een niet-wetenschappelijk idee terzijde geschoven te worden. Gedurende de geschiedenis zijn op deze manier veel ideeën, zoals bijvoorbeeld het model van het universum waarbij de aarde het middelpunt was, van de wetenschappelijke agenda verdwenen. De evolutietheorie wordt echter nadrukkelijk gehandhaafd op de agenda van de wetenschap. Sommige mensen proberen de kritiek op de theorie, af te schilderen als 'een aanval op de wetenschap'. Waarom?

De reden hiervoor is dat de evolutietheorie in sommige kringen een onmisbaar dogmatisch geloof is. Deze kringen zijn blindelings toegewijd aan de materialistische filosofie en adopteren het Darwinisme als de enige materialistische uitleg van de werking van de natuur, die naar voren gebracht kan worden. Interessant is het, dat zij dit van tijd tot tijd ook bekennen. Een bekend geneticus en uitgesproken evolutionist, Richard C. Lewontin van de Harvard Universiteit, bekent dat hij 'in de eerste plaats en vooral een materialist is en dan pas een wetenschapper. Hij zegt:

"Het is niet zo dat de methoden en de wetenschappelijke instituten ons op de één of andere manier dwingen slechts een materialistische uitleg van de fenomenale wereld te geven, in tegendeel, we worden door onze vooringenomenheid m.b.t. materiële zaken, aangezet om een onderzoeksmiddel en serie concepten te produceren, die materiele uitleg geven, ongeacht hoe deze tegen onze intuïtie ingaan, ongeacht hoe geheimzinnig dit voor niet-ingewijden is. Maar het materialisme is absoluut, daarom kunnen wij het niet toestaan dat een Goddelijke Voet tussen de deur gezet wordt."⁴⁸

Dit zijn duidelijke uitspraken dat het darwinisme een dogma is dat in leven wordt gehouden om de materialistische filosofie te ondersteunen. Dit dogma houdt vol dat er geen wezen is behalve materie. Daarom beweert het dat anorganische, onbewuste materie het leven heeft geschapen. Het houdt vol dat miljoenen verschillende levende soorten: bijvoorbeeld, vogels, vissen, giraffen, tijgers, insecten, bomen, bloemen, walvissen en de mens, het resultaat zijn van interactie tussen materie, zoals stromende regen, een bliksemflits etc., uit anorganisch materiaal. Dit is een opvatting die tegen het verstand en tegen de wetenschap ingaat. Maar darwinisten blijven het verdedigen alsof zij 'geen Goddelijke Voet tussen de deur' toelaten.

Iedereen die zonder materialistisch vooroordeel naar de oorsprong van levende wezens kijkt, zal de duidelijke waarheid zien: alle levende wezens zijn het werk van een Schepper, De Almachtige, de Alwijze en de Alwetende. Deze Schepper is Allah, Die het hele universum uit het niet-bestaan geschapen heeft, het ontworpen heeft in de beste vorm en alle levende wezens heeft gevormd:

**"Verheerlijkt bent U, wij hebben geen kennis
behalve van wat U ons onderwezen heeft.
U bent de Alwetende, de Alwijze.
(Qoer-aan Soerat al-Baqara: 32)**

Eindnoten

- 1 <http://www.jps.net/bygrace/index.html>. Uit *Big Bang Refined by Fire* / by Dr. Hugh Ross, 1998. Reasons To Believe, Pasadena, CA.
- 2 Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel E. Howe; *General Science*, Allyn and Bacon Inc. Newton Massachusetts, 1985, p. 305.
- 3 <http://southport.jpl.nasa.gov/scienceapps/dixon/report6.html>
- 4 Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel E. Howe; *General Science*, Allyn and Bacon Inc. Newton Massachusetts, 1985, p. 305.
- 5 National Geographic Society, Powers of Nature, Washington D.C., 1978, p. 12-13.
- 6 Anthes, Richard A., John J. Cahir, Alistair B. Fraser and Hans A. Panofski, 1981, *The Atmosphere*, 3. ed., Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, p. 268-269; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology*, 2. ed. Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, p. 141.
- 7 Anthes, Richard A., John J. Cahir, Alistair B. Fraser and Hans A. Panofski, 1981, *The Atmosphere*, 3. ed., Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, p. 269; ; Millers, Albert; and Jack C. Thompson, 1975, *Elements of Meteorology*, 2. ed. Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, p. 141-142.
- 8 Davis, Richard A., Jr. 1972, Principles of oceanography, Don Mills, Ontario, Addison-Wesley publishing, p. 92-93.
- 9 Elder, Danny; en John Pernetta, 1991, *Oceans* London, Mitchel Beazley Publishers, p. 27.
- 10 Gross, M. Grant; 1993, *Oceanography, a View of Earth*, 6 ed., Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., p. 205.
- 11 Seeley, Rod R., Trent D. Stephens; en Philip Tate, 1996, Essentials of Anatomy & Physiology, 2nd ed. , St. Louis, Mosby-Year Book Inc., p. 211; Noback, Charles R.; N.L. Strominger; en R.J. Demarest, 1991, The Human Nervous System, Introduction and Review, 4. ed., Philadelphia, Lea & Febiger, p. 410-11.
- 12 Seeley, Rod R., Trent D. Stephens; en Philip Tate, 1996, Essentials of Anatomy & Physiology, 2nd ed. , St. Louis, Mosby-Year Book Inc., p. 211
- 13 Moore, Keith L., E. Marshall Johnson, T.V.N. Persaud, Gerald C. Goeringer, AbdulMajeed A. Zindani en Mustafa A. Ahmed, 1992, Human Development as Described in the Qur'an and Soennah, Makkah, Commission on Scientific Signs of the Qur'an and Sunnah, p. 36.
- 14 Moore, *Developing human*, 6 ed., 1998.
- 15 Williams P., Basic Human Embryology, 3. ed. , 1984, p. 64.
- 16 Rex D. Russell, Design in Infant Nutrition, [http:// www. icr.org/pubs/imp-259.htm](http://www.icr.org/pubs/imp-259.htm)
- 17 Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, p. 287-299
- 18 Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, p. 287-299.
- 20 Kamal Salibi, A History of Arabia, Caravan Books, 1980
- 21 Bertram Thomas, Arabia Felix: Across the "Empty Quarter" of Arabia, New York: Schrieber's Sons 1932, p. 161
- 22 Charlene Crabb, "Frankincense", Discover, January 1993

- 19 Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J. C. Hinrichs' sche Buchhandlung
- 20 Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J. J. Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952
- 21 Thomas H. Maugh II, "Ubar, Fabled Lost City, Found by LA Team", The Los Angeles Times, 5 February 1992.
- 22 Kamal Salibi, A History of Arabia, Caravan Books, 1980
- 23 Bertram Thomas, Arabia Felix: Across the empty Quarter"of Arabia, ew York, Schrieber's Sons, 1932, p. 161
- 24 Charlene Crabb "Frankincense", Discovber, January 1993
- 25 Hommel, Explorations in Bible Lands, Philadelphia: 1903, p.739
- 26 "Marib", İslam Ansiklopedisi: İslam Alemi, Tarihi, Coğrafya, Etnoğrafya ve Bibliyografya Lugatı, Volume 7, p. 323-339.
- 27 Mawdudi, Tefhimul Kuran, Cilt 4, Istanbul: İnsan Yayinlari, p.517.
- 28 Werner Keller, Und die Bibel hat doch recht (The Bible as History; a Confirmation of the Book of Books), New York: William Morrow, 1956, p.207.
- 29 Hicr", İslam Ansiklopedisi: İslam Alemi, Tarihi, Cografya, Etnografya ve Bibliyografya Lugati, (Encyclopedia of Islam: Islamic World, History, Geography, Ethnography, and Bibliography Dictionary) Vol. 5/1, p. 475
- 30 Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977. p. 2
- 31 Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), p. 196
- 32 "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, Vol 63, November 1982, p. 1328-1330
- 33 Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, p. 7
- 34 Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40
- 35 Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, Vol 271, October 1994, p. 78
- 36 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 189
- 37 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.
- 38 B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
- 39 Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 179.
- 40 Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, vol 87, 1976, p. 133
- 41 Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. p. 197
- 42 Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, p. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, Cilt 258, p. 389

- 43 J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, December 1992
- 44 Alan Walker, *Science*, vol. 207, 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, p. 272
- 45 *Time*, November 1996
- 46 S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, p. 30
- 47 Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, p. 19
- 48 Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 January, 1997, p. 28

Ook door Harun Yahya:

Er is een duidelijke verwijzing in de Qoer'aan naar 'de tweede komst van Jezus naar de wereld'. De verwezelijking van bepaalde informatie die in de Qoer'aan geopenbaard is kan alleen mogelijk worden door de tweede komst van Jezus...

Het bedrog van de evolutieleer is in vele talen uitgegeven en heeft een overdonderend effect over de hele wereld. Het doel van het boek is het tonen van de fundamentele wetenschappelijke gegevens die de evolutietheorie op elk terrein ontcrachten en mensen zich van de innerlijke waarheid, de achtergrond en het werkelijke doel van dit wetenschappelijk bedrog bewust laat worden. Het boek is in het Engels, Russisch, Turks, Bosnisch, Italiaans, Maleis, Spaans, Indonesisch, Albanees en nu ook in het Nederlands verkrijgbaar.

"Hij is de Schepper van de hemelen en de aarde..."(Qoer'aan Ash-Shoera:11)

Terwijl de materialistische filosofie in de negentiende eeuw de wetenschappelijke wereld beheerste, ging zij er vanuit dat het universum een ongecontroleerde hoop materie was, die sinds de eeuwigheid bestond. De ontdekkingen die in de twintigste eeuw gedaan zijn, hebben echter deze materialistische bewering geheel weerlegd. Tegenwoordig heeft de wetenschap bewezen dat het universum uit het niets door een Big Bang geschapen is. Verder zijn alle fysieke evenwichten in het universum zo ontworpen dat zij het menselijk leven ondersteunen. Alles, van de kernreacties in de sterren tot de chemische eigenschappen van een koolstofatoom of een watermolecuul is in glorieuze harmonie geschapen.

Dit is de uitmuntende en niet te evenaren schepping van God, de Heer van alle werelden.

Een aantal uitspraken van de Profeet Mohammed gaan over de tekenen van de laatste dag. Naast het feit dat hij informatie over de tekenen van de laatste dag geeft, geeft hij ook uitleg over de periode die aan de laatste dag vooraf gaat. In dit boek worden de tekenen van de laatste dag bestudeerd in het licht van de verzen en de uitspraken van de Profeet Mohammed.

Bepleit nooit onwetendheid over Gods duidelijk bestaan, dat alles door God geschapen is, dat u niet lang op deze wereld zal verblijven, van de werkelijkheid van de dood, dat de Qoer'aan het Boek der waarheid is, dat u rekenschap moet afleggen voor uw daden, dat de stem van het bewustzijn, die u altijd naar het juiste uitnodigt, van het bestaan van het hiernamaals en van de dag des oordeels, dat de hel het eeuwige huis van de zware bestraffing is en van de werkelijkheid van het lot.

Zeker, hierin is een duidelijke boodschap voor mensen die aanbidden (Qoer'aan al-Anbiya":106)

God vertelt de mensen vele geheimen in de Qoer'aan. Mensen die zich niet van deze geheimen bewust zijn ervaren in hun hele leven moeilijkheden en ellende. Maar degenen die op de hoogte van de geheimen van

de Qoer'aan zijn, is het leven heel gemakkelijk, vol vreugde en opwinding. Dit boek gaat over de onderwerpen die Allah de mensen als een geheim verteld.

Vele samenlevingen die tegen de wil van God in opstand waren gekomen, of Zijn boodschappers als vijand zagen, zijn volledig van het aardoppervlakte afgeveegd... zij zijn allen vernietigd... een aantal door een vulkaanuitbarsting, een aantal door een verschrikkelijke overstroming en een aantal door een zandstorm...

Vergane volkeren bekijkt deze bestraffingen zoals zij in de Qoer'aanverzen geopenbaard zijn en ook in het licht van de archeologische ontdekkingen. Vergane volkeren is verkrijgbaar in het Engels, Frans, Portugees, Spaans, Russisch, Duits en Nederlands.